

KOŠARKA DOMUJE V ŠKOFJI LOKI ŽE POL STOLETJA - IN ŠE VEČ

UVOD

Za razumevanje naslova in pojava košarke v Škofji Loki najprej tole:

Košarkarji v Škofji Loki kot uradni pričetek igranja košarke v Loki računamo leto 1954, ko se je košarkarska sekcija v okviru tedanjega Partizana včlanila v Košarkarsko zvezo Slovenije (KZS), odigrala prve tekme in spomladi 1955 nastopila v uradni III. slovenski košarkarski ligi, v članski konkurenci, čeprav smo bili tedaj praktično vsi mladinci-gimnazijci.

So pa fantje igrali to igro že nekaj let prej, ko jim je oficir Katič prinašal iz kasarne na igrišče v Puštal veliko usnjeno žogo.

Manj znano, zato pa toliko bolj presenetljivo je dejstvo, da so igro, ki so ji tedaj rekli kar *basket*, že leta 1936 igrale učenke uršulinskih šol na pravem igrišču na dva koša na vrtu škofjeloškega gradu. Igro je iz Londona v Škofjo Loko to leto prinesla sestra uršulinka Angela Bahovec.

Košarka - basket je torej v Loki znana prav toliko časa, kolikor smo stari tisti košarkarji, ki se imamo za pionirje loške košarke.

Obsežnega gradiva polstoletnega obdobja smo se lotili trije nekdanji košarkarji, ki smo bili pretežni del tega obdobja v taki ali drugačni obliki aktivni bodisi prav v košarki bodisi širše v športu.

Celotno obdobje smo razdelili na tri poglavja, in sicer:

- I. Pionirsko obdobje loške košarke od začetkov do leta 1977,**
- II. Rast in dozorevanje košarkarskega kluba od leta 1977 do leta 1987,**
- III. Zrela leta košarke v Škofji Loki od 1988 do danes.**

I. PIONIRSKO OBDOBJE LOŠKE KOŠARKE OD ZAČETKOV DO LETA 1977

Športna panoga košarka se je rodila v ZDA okoli leta 1891. V tem letu so na kolidžu Springfield začeli igrati predhodnico današnje košarke. Nastala je kot nadomestni šport za dvorane v zimskem času (v poletnem času so študentje igrali ragbi in bejzbol). Na tem kolidžu je vodil šport dr. James Naismith, ki je dolgo iskal igro z žogo, ki bi se lahko igrala v telovadnici. Po dolgem iskanju in premišljanju je ustvaril igro, ki se je lahko igrala na športnih igriščih in v telovadnicah. Košarka se igra z žogo, ki mora zadeti svoj cilj - koš. Ima elemente napada in obrambe in je tako podobna igram z žogo, ki so se igrale na prostem. Igro je imenoval "basket ball." To je metanje žoge na koš, pritrjen na steno telovadnice. Gledalci so igro opazovali z balkona, ki je imel na svoji ograji pritrjen koš. Med igro je prišlo velikokrat do posega gledalcev v razplet igre (preprečevanje padanja žoge skozi koš), zato je prišla rešitev v tem, da so ta koš zaščitili s posebno tablo. Tako smo dobili osnovni sestavni del košarkarskega igrišča.

Če pogledamo v zgodovino, vidimo da so se podobne igre igrale že davno prej pod drugačnimi pogoji in imeni. V Nemčiji je bila razvita igra "korbball", ki se je igrala v šolah Nemčije in avstro-ogrske monarhije. Pravo košarko (basketball) so iz Amerike v Evropo prinesli ameriški vojaki v prvi svetovni vojni. V Sloveniji se je košarka pričela igrati pri takratnem Sokolu in leta 1936 že zasledimo prve tekme.

Tudi v Škofji Loki se je basketball, kot je uvodoma že omenjeno, igral že leta 1936 v dekliški šoli Uršulinskega samostana. Teh zametkov košarke v Škofji Loki se zlasti spominja nekdanja dijakinja te šole, Minka Bevk.

Po vojni pa so jo v Škofjo Loko 1949 prinesli kadeti "šole za vezo JLA". Za športno vzgojo - telovadbo, je skrbel Katič. Njegovi kadeti so to igro igrali le v vojašnici. Leta 1951 pa je Katič izdelal leseno konstrukcijo, ki je nosila koš. Postavil jo je na nedokončanem igrišču za odbojko pri nogometnem igrišču v Puštalu.

Med dijaki mlade gimnazije Škofja Loka sta se igrali le odbojka in nogomet. Nekaj zanesenjakov (Ivan Hafner, Franc Homan, Peter Kafol, Miloš Mitič, Andrej Rihtaršič, Franc Šmid in Vlado Kolendo) pa je proti koncu leta 1953 za ohranjanje telesne pripravljenosti v zimskem času postavilo v telovadnico takratne osnovne šole (zdajšnje Osnovne šole Škofja Loka - Mesto) na steno nad glavnim vhodom leseno tablo s košem.

V mali telovadnici, ki je merila borih 9 x 14 metrov je bila tabla oddaljena od stene le 20 centimetrov. Zato smo lahko metali in igrali samo na en koš. Tudi tabla (1,8 x 1,2 metra) smo naredili sami, koš pa kupili v trgovini Slovenijašport v Ljubljani.

Pri igranju odbojke med gimnazijama Škofja Loka in Jesenice smo izvedeli, da tudi tam poskušajo igrati košarko. Dijaki obeh navedenih gimnazij so šele tipali po tej športni panogi, nasprotno pa so dijaki gimnazije iz Kranja že dobro obvladali igro in tekmovali celo na prvenstvu Slovenije. Začetniki v tej panogi (iz Škofje Loke in Jesenic) smo se dogovorili za srečanje v mesecu marcu 1954 na Jesenicah, kjer so v mali telovadnici imeli postavljena že oba koša in so lahko igrali po celotnem igrišču. Telovadnica je bila zelo ozka in kratka, zato smo tekme igrali le trije proti trem in ne pet proti petim, kot je pravilo pri košarki. Tako je bil naš igralni krst 30. marca 1954 na Jesenicah.

V Sloveniji so se tekme v košarki odvijale v letnem času, to je spomladi in jeseni, ker so igrišča za košarko (velikosti 24 x 16 metrov) lahko bila le na prostem. Tako velikih dvoran -telovadnic takrat še ni bilo. Tudi mi smo leta 1954 začeli na igrišču za odbojko v Puštalu urejati pravo igrišče za košarko. Postaviti je bilo treba nove nosilce za koše (zamenjava lesene za železno konstrukcijo, ki jo je "skonstruiral" igralec Ivan Hafner, zvarili pa so jo v Motorju) in podaljšati igrišče, da je ustrezalo predpisanim meram. Odkopali smo del vrhnje plasti zemlje in to nasuli z ugaski (lešem), ki smo jih navozili iz deponije tovarne Šešir Škofja Loka. Ugaske je bilo treba utrditi, zato smo vso površino prepojili s krvjo iz bližnje klavnice in velikokrat prevaljali z valjarjem in pri tem opravili okoli 2000 prostovoljnih delovnih ur. Včlanili smo se v Telesnovzgojno društvo (TVD) Partizan Škofja Loka, kjer smo bili v sekciji skupaj z odbojko. Vodil jo je naš profesor Andrej Česen. Včlanili smo se tudi v KZS -Košarkarsko zvezo Slovenije. Pričeli smo trenirati na igrišču. Pri vadbi nam je večkrat pomagal naš rojak (pozneje mednarodni sodnik) Peter Kavčič iz Ljubljane. Prvo pravo tekmo na standardiziranem igrišču (16 x 24 metrov, obroč koša na višini 3, 05 metra in premer obroča 45 centimetrov), smo odigrali 12. avgusta 1954 v Litiji. V tem letu smo odigrali kar deset prijateljskih tekem doma in na gostovanjih. Leta 1954 smo organizirali tudi promocijsko tekmo med prvo in drugo ekipo Akademškega športnega kluba (AŠK) Ljubljana, da bi to lepo športno igro pokazali tudi Škofji Loki. Moštvo AŠK Ljubljana je bilo v tem času poleg ekipe Železničarskega košarkarskega kluba (ŽKK) Ljubljana eden od dveh predstavnikov Slovenije v prvi jugoslovanski ligi. Za ekipo AŠK I so igrali: brata Šerbec, Kandus, Supančič, Štajner in Kralj. Za ekipo AŠK II pa so igrali: Lampič, Jezeršek, Poljšak, Pertot, Jančar, Lokar in Brišnik. Tekmo je vodil naš rojak - zvezni, pozneje priznani mednarodni sodnik - Janko Kavčič.

Rezultat srečanja je bil 58 : 69, polčas 32 : 44.

Udeležili smo se tudi pokalnega tekmovanja in 12. septembra 1954 v Ljubljani odigrali tekmo z ekipo Odreda B (Hojs, Kavčič, Mrak, Justin, Podnebšek, Zavernik). Za ekipo TVD Partizan Škofja Loka so nastopili: Tone Rupar, Ivan Hafner, Vlado Kolendo, Franc Šmid, Andrej Rihtaršič, Franc Kemperle, Janez Jemc in Peter Kafol.

Rezultat srečanja je bil 99 : 52, polčas 40 : 29.

Leta 1955 smo pričeli tekmovati v tekmovanjih, ki jih je organizirala KZS. Tako smo v III. slovenski ligi odigrali prvo prvenstveno tekmo na Vrhniki 24. aprila 1955.

Rezultat srečanja je bil 61 : 36, polčas 31 : 13 za Škofjo Loko. V tej sezoni smo dosegli prvo mesto v ligi.

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
6	4	0	2	226 : 202

Slika 1: Andrej Rihtaršič, Franc Homan, Peter Kafol, Ivan Hafner, Franc Šmid, Peter Kavčič, na žogi sedi Tone Rupar.

Pri košarkarskih tekmah so poleg dveh glavnih sodnikov še pomožni sodniki (merilec časa in zapisnikar). S tem delom so v Škofji Loki začeli Franc Šmid, Stanko Lackovič, Pavle Dolinar, Tone Pogačnik in Silvo Čadež. Ker košarko igrajo tudi ženske, je KZS propagirala in zahtevala od moštev, da tudi nje čimprej seznanijo s to lepo igro. Pri nas je začel v tej smeri Ivan Hafner, ki je zbral nekaj deklet (Joža Filipič, Dragica Luštica, Majda Grohar-Bohinc, L. Černetič in Andreja Balderman). Zaradi premajhnega zanimanja je ekipa kmalu prenehala trenirati.

Tekme na prostem so bile ob vsakem vremenu. Žoge so bile usnjene, zato sta se ob dežju njihova teža in obseg močno povečala. Zanimiv je rezultat ene takih "deževnih" tekem v Škofji Loki, ki je bil 18 : 23, polčas 8 : 16.

Igralci smo se učili ob gledanju tekem izkušenejših moštev. V začetku nam je nekaj o pravilih igre povedal in pokazal Katič. Napredek v igri košarke ob pridnem treniranju se je pokazal že proti koncu leta 1955, ko smo na turnirju v Ljubljani izgubili dve tekmi z moštvu, ki sta tekmovali v višjem rangu tekmovanja kot mi. Postojna nas je premagala z rezultatom 41 : 39, polčas 17 : 17, Medvode pa s 54 : 38, polčas 35 : 15.

Oprema za košarko je bila takrat prava redkost in smo se morali znajti, kakor smo vedeli in znali. Kupili smo navadne modre majice in telovadne hlačke. Moštva v košarki, ki nastopajo z dvanajstimi igralci, morajo na svojih majicah imeti vidne številke od tri do petnajst, tako da sodnik lahko s prsti pokaže, kdo je napravil napako. Te številke nam je na majice prišla mama igralca, Mitičeva. Na prednjo stran majice nam je prišla tudi napis LOČAN, ki pa ni bil naziv kluba, saj smo nastopali za TVD Partizan Škofja Loka. Z osvojitvijo prvega mesta v svoji skupini tretje lige, smo napredovali in spomladi leta 1956 štartali v višjem rangu tekmovanja. Tu smo odigrali deset prvenstvenih tekem in dosegli:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
10	4	0	6	422 : 414

Slika 2: P. Kafol, M. Mitič, L. Kalan, V. Kolendo, F. Homan, F. Megušar in A. Rih-taršič

Za moštvo sta nastopala še I. Hafner in F. Šmid. V tem letu smo odigrali tudi deset prijateljskih tekem:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
10	5	0	5	911 : 900

Pomožna sodnika na naših tekmah sta bila naša kolega Silvo Čadež in Franc Šmid.

Tekmovanje je pokazalo, da bomo za napredek v košarki potrebovali strokovno pomoč. Po dolgem iskanju smo za trenerja pridobili igralca ŽKK Ljubljana (klub je igral v I. zvezni ligi Jugoslavije) Draga Čretnika. Enkrat tedensko je redno vodil treninge in nas učil tehnike košarkarske igre. Članska ekipa je s tem pričela delovati popolno. Za razvoj košarke v Škofji Loki je bilo treba poskrbeti tudi za podmladek. Pokazala se je potreba po dodatnem strokovnem kadru. Seminarja za pomožne trenerje, julija leta 1956 v Rovinju, sta se udeležila Vlado Kolendo in Peter Kafol. Seminar je vodil priznani jugoslovanski strokovnjak in košarkarski trener Aco Nikolić.

KZS je način tekmovanja v nižjih ligah stalno spreminjala in tako smo leta 1957 igrali v ljubljanski regionalni ligi in osvojili prvo mesto:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
6	5	0	1	461 : 350

Poleg tega tekmovanja smo v tem letu odigrali še 20 prijateljskih tekem, kjer smo imeli polovični izkupiček. Po naših nastopih je bilanca uspeha kar ugodna, saj smo igrali z moštvi, ki so nastopala v I. slovenski ligi (Kranj, Medvode, Domžale). Ekipo sta okrepila Janez Cerkvenik in perspektivni, komaj šestnajstletni Matjaž Hafner.

Po osvojitvi prvega mesta leta 1957, smo naslednje leto napredovali v II. slovensko ligo (ena od treh skupin), kjer so nastopala moštva Vrhniko, Proletarca iz Zagorja, Postojne, Domžal in Komet iz Ljubljane (to moštvo so sestavljali gluhonemi igralci). Značilnost tekme z gluhonemimi je bilo delo sodnikov, ki so za nas uporabljali piščalko, zanje pa zastavico. V tekmovanju smo zasedli četrto mesto:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
10	5	0	5	482 : 390

Odvzeli so nam eno točko, saj smo tekmo s Proletarcem iz Zagorja administrativno izgubili z rezultatom 20 : 0. Tedaj je največ igrala ekipa, ki jo vidimo na sliki 3.

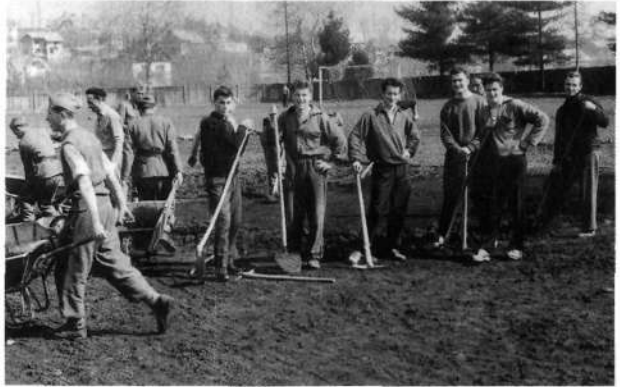

Slika 3: Ekipa iz obdobja 1957/58

V tem času se je povečalo tudi število pomožnih sodnikov, saj je v njihove vrste prišel Ciril Kemperle, ki je kot študent pomagal tudi na drugih področjih dela košarske sekcije. Povečal se je tudi igralški kader, ki so ga dopolnili mladi igralci: Janez Cerkvenik, Matevž Oman, Matjaž Hafner, Andrej Goljar in Lojze Podlogar. V Škofjo Loko se je doselil tudi igralec Odreda iz Ljubljane Lado Vencelj, ki se je takoj priključil naši ekipi. V telovadnici osnovne šole nam je uspelo postaviti tudi drugi koš, kar nam je omogočilo treninge v zimskem času in igro tri proti trem.

Košarka v Sloveniji je iz leta v leto napredovala, z napredkom igre so se izboljševala tudi igrišča. Začeli so graditi igrišča s trdo podlago, betonom ali asfaltom (do tega leta sta tako igrišče imela le dva kluba in sicer ŽKK Ljubljana in KK Postojna). Po dolgih razpravah v TVD Partizanu Škofja Loka smo leta 1959 od predsedstva društva dobili dovoljenje za rekonstrukcijo obstoječega igrišča v Puštalu. Po izdelanih načrtih, predračunu in izdanem gradbenem dovoljenju smo 10. junija 1959 pričeli z gradnjo nove plošče v standardni izmeri 21 x 40 metrov z asfaltno površino. (Načrt je izdelal Projektivni biro Tivoli Ljubljana, predračun v višini 670.820 din je izdalo isto podjetje, gradbeno dovoljenje pa Občina Škofja Loka). Načrt je bil izde-

lan tako, da je na asfaltni plošči poleg košarkarskega igrišča bilo tudi igrišče za odbojko, cela plošča pa je lahko služila rokometnemu igrišču. Predračuna investicije TVD Partiza Škofja Loka ni zmožgel, zato smo na vse mogoče načine zmanjševali njegovo višino. Vsa zemeljska dela na površini približno 500 m² smo člani Partizana ob pomoči JLA opravili prostovoljno (glej sliko 4).

Slika 4: Košarkarji delajo izkop za asfaltno igrišče, vojaki pomagajo.

Tovarne v Škofji Loki so prispevale svoj delež tako, da so s svojimi tovornjaki opravile prevoze materiala le za plačilo goriva in šoferja. Tako nam je uspelo predračun zmanjšati na približno polovico (plačilo asfaltno plošče in cementne obrobe). Po načrtu je bilo treba pripraviti podlago, za kar je bilo treba odstraniti in odpeljati približno 400 m³ materiala. S tem je bila pripravljena jama za nasutje podlage. Ta je bila sestavljena iz 3 cm žaganja, 19 cm grobih skal, 10 cm grobega peska ter 10 cm finega peska. Ves ta material je bilo treba utrditi z valjarjem. Na to trdo podlago je SC (Slovenija Ceste) dal 3 cm hladne asfaltno mešanico. Igrišče je bilo obdano z betonskimi robniki. Z novim igriščem je bilo treba spremeniti tudi železne nosilce košev. S tem je bila končana posodobitev košarkarskega igrišča v Puštalu.

Tekmovanja so se odvijala nemoteno naprej in TVD Partizan Škofja Loka je v II. slovenski ligi dosegel peto mesto:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
14	4	1	9	747 : 841

Tega leta smo v tekmovanju prvič dosegli neodločen rezultat posamične tekme. Tak izid je bil takrat še dovoljen. V Zagorju smo z domačim Proletarcem igrali 60 : 60, polčas 29 : 26. Tega leta smo igrali tudi na prvenstvu ekip Partizana Slovenije in za TVD Partizanom Medvode osvojili drugo mesto:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
4	3	0	1	303 : 187

Število članov prvega moštva se je povečalo. Dobili smo tudi mladince in pionirje. Sekcija je tedaj štela 49 igralcev (12 članov, 15 mladincev in 22 pionirjev). Mladinci so v tem letu zaradi pomanjkanja denarja po nekaj tekmah odstopili od nadaljnega tekmovanja. Pionirji so igrali tekme v okviru šol občine Škofja Loka.

Po petih letih kolikor toliko uspešnega igranja moške ekipe nam je leta 1960 uspelo zbrati dekleta, ki so nastopala kot mladinke na Gorenjskem. Z razvojem košarke se je povečalo tudi zanimanje za tekme, kar vidimo iz poročila načelnika TVD Partizana Škofja Loka Janeza Hudeta. Ugotovil je, da je bilo na vseh tekmah 2400 gledalcev ali povprečno 300 na tekmo, v Partizanovo blagajno so gledalci prinesli kar 22. 800 din. Prva ekipa je v II. slovenski ligi zasedla šesto mesto med devetimi udeleženci:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
16	6	1	9	900 : 860

Prijateljske tekme:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
9	2	0	7	469 : 533

Igrali smo tudi na zimskem prvenstvu Gorenjske:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
8	1	1	6	396 : 459

Sodelovali smo na Pokalu maršala Tita in zabeležili naslednji rezultat:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
4	2	0	2	222 : 229

V tem letu je za TVD Partizan Škofja Loka igrala tudi druga ekipa, ki je v Gorenjski ligi dosegla:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
8	2	0	6	368 : 509

Dekleta-mladinke so na Gorenjskem dosegle drugo mesto:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
6	4	0	2	129 : 131

Za dekleta so nastopale: Joža Filipič, Špela Hafner, Breda Kordež, M. Kordež, Majda Grohar, Roth, Kastelic, Marija Primožič, Černetič in Judita Gerjol. Treninge in žensko ekipo je vodil Peter Kafol.

Moško člansko ekipo sta okrepila mladince Miklavž Žebre in Anton Mihelič. Če pogledamo lestvico strelcev, vidimo, da je kar tretjino vseh doseženih košev, 302, dosegel Matevž Oman. Najboljši izvajalec prostih metov je bil Janez Cerkvenik, imel je 50% uspešnost (84 : 42). Vse tekme v tem letu pa sta odigrala Boris Čajič in Matjaž Hafner. Igralce, ki so nastopali v obdobju 1960/61, vidimo na sliki 5.

Slika 5: Ekipa iz obdobja 1960/61

Delo pomožnih sodnikov so poleg Silva Čadeža, Franca Šmida in Cirila Kemperla opravljali tudi nekateri igralci, ki so opravili izpit za pomožne sodnike in v času tekme niso bili v domači ekipi.

Leta 1961 smo tekmovali v II. slovenski ligi. Prvo ekipo so okrepili mladinci Jurij Krajnik, Janez Pustovrh, Iztok Vidmar, Ivo Berčič in Jože Hartman. Ekipo je v začetku občasno treniral Peter Kavčič, zatem pa redno Miloš Mitič. Ekipa je v II. slovenski ligi dosegla 6. mesto med desetimi ekipami:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	6	0	12	1033 : 1116

V prijateljskih tekmah smo dosegli:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
4	1	0	3	165 : 215

V Gorenjski ligi je tekmovala mladinska ženska ekipa, ki so jo sestavljale: Špela Hafner, Marija Primožič, Breda Kordež, Majda Grohar, Iva Černetič, Judita Garjol, Polona Oman, Nadja Giacomelli in Irena Kosmač. Ekipo je vodil in treniral Peter Kofol. Rezultati lige:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
7	3	0	4	138 : 144

Odigrane so bile tudi prijateljske tekme:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
6	1	0	5	133 : 174

Leta 1962 se je tekmovanje začelo z zimskim prvenstvom Gorenjske. Poleg loške ekipe so tekmovali še KK Triglav iz Kranja in KK iz Jesenic. Trener ekipe je bil Mi-loš Mitič, ki je v ekipo pritegnil še najboljše mladince, Nika Ruparja, Silva Logondra in visokega Duška Baldermana. Ekipa je zasedla drugo mesto:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
6	2	0	4	229 : 338

Prvenstvo smo med dvanajstimi udeleženci v II. slovenski ligi zaključili na 5. mestu:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
22	5	0	17	1258 : 1414

Prijateljske tekme so se končale takole:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
7	2	0	5	359 : 394

Najboljši strelec domače ekipe je bil Janez Cerkvenik, ki je v šestnajstih tekmah dosegel 255 košev. Hkrati je bil tudi najboljši izvajalec prostih metov 60, 5 % (76 : 46).

Z leti je v Škofji Loki naraslo zanimanje za košarko, kar se vidi v povečanju članstva. Košarko so igrali po šolah, posebno še na osnovni šoli na Trati. V tem letu smo v Gorenjski ligi tekmovali tudi z mladinci in mladinkami. Mladinci, ki so bili v prvih tekmah kar uspešni, so morali prekiniti tekmovalje zaradi pomanjkanja denarja. Mladinke, ki jih je vodil Peter Kafol, so dosegle naslednje rezultate:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
3	2	0	1	106 : 70

Prvenstvene tekme:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
3	1	0	2	85 : 107

Glede finančnega stanja društva moram povedati naslednje: Denarja je bilo malo. Prva ekipa, ki je porabila največ, je pomoč (prevozi na tekme) dobila od loških podjetij. Tako stanje je bilo vse od leta 1958 dalje.

Leta 1962 je bila na Trati zgrajena OŠ Cvetka Golarja in ob njej telovadnica, ki je merila 27, 5 x 15 metrov. Telovadnica je dovoljevala treniranje in igranje košarke v zimskih mesecih. Z njo je košarka v Škofji Loki še bolj zaživela, saj so bile dane vse možnosti za nemoteno treniranje čez vse leto. To se vidi tudi v povečanju članstva TVD Partizan Škofja Loka, Sekcija za košarko, saj ima leta 1963 pri KZS včlanjenih že 70 članov, mladincev in mladink. Za sekcijo je v tem letu tekmovalo kar 6 ekip na različnih tekmovanjih. Za svojega tehničnega vodjo so košarkarji izbrali Cirila Kemperla, ki je vzorno in uspešno opravljal svoje delo. Pridobili smo tudi nova pomožna sodnika, Jurija Vernika in Avgusta Hartmana. Treninji ekip so bili redni, pozimi v telovadnici Osnovne šole

Cvetko Golar Škofja Loka, spomladi in jeseni na igrišču v Puštal. Prvo ekipo sta vodila Ivan Hafner in Peter Kafol. Kvaliteta se je dvignila, kar se je poznalo tudi na tekmah. K njenemu dvigu so pripomogli tudi mladinci, ki so pričeli igrati v prvem moštvu. Ekipa si je v tem letu v II. slovenski ligi skupaj s KK Moste iz Ljubljane po rednem delu delila prvo mesto. Za prvaka je odločala dodatna tekma na nevtralnem igrišču v Domžalah. Tam smo zmagali z rezultatom 69 : 65, polčas 29 : 25, ter si s tem priborili napredovanje v I. slovensko ligo. Odigrali smo tudi več prijateljskih tekem:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
9	5	0	4	591 : 526

Rezultati v II. slovenski ligi:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
13	11	0	2	934 : 761

Igrali smo tudi na zimskem prvenstvu Gorenjske in dosegli:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
5	2	0	3	204 : 200

Najboljši strelec v prvenstvu je bil Matevž Oman z 275 koši. Hkrati je bil tudi najboljši izvajalec prostih metov (69 % - 48 : 33). V tem letu je v prvo ekipo vstopil mladinec Andrej Grahek. Mladinci so na prvenstvu Gorenjske osvojili 2. mesto. Vodil in treniral jih je Ciril Kemperle. Rezultati prijateljskih tekem:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
5	2	0	3	274 : 241

Prvenstvene tekme:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
10	9	0	1	555 : 386

Žensko ekipo je leta 1963 prevzel in vodil Jurij Krajnik. Dekleta so tekmovala v okviru Gorenjske in osvojile 2. mesto. Najboljša strelka je bila Nadja Giacomelli, ki je v petih tekmah dosegla 64 košev, od tega prosti meti 34 : 16.

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
5	3	0	2	126 : 103

Pod vodstvom Cirila Kemperla so v okviru Gorenjske tekmovali tudi pionirji in zasedli 3. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
8	3	0	5	212 : 250

Tekmovanje za pionirje v okviru Slovenije je bilo razdeljeno v 4 skupine po 7 ekip. V eni teh skupin so naši pionirji zasedli 4. mesto.

V tem letu je prišla pobuda za osvetlitev igrišča. S tem bi lahko člani, ki so bili čez dan zaradi študija v Ljubljani, trenirali v večernih urah. Tudi tekme bi se lahko odigrale že v soboto zvečer in ne več v nedeljo dopoldne. V tem terminu so namreč svoja tekmovanja na puštalskem igrišču imeli tudi nogometaši.

Leta 1964 smo imeli pravico igrati v I. slovenski ligi. Enkrat tedensko nas je zato treniral Mik Pavlovič, igralec KK Olimpija iz Ljubljane. Prav kmalu je iz nam nerazumljivih razlogov dobil od svojega trenerja Kristančiča prepoved opravljanja tega dela. Po njegovem odhodu je moštvo začel trenirati Peter Kafol. Moštvo se je okrepilo z dvema igralcema. Iz mladinskih vrst je prišel Lado Košir,, iz KK Jesenice pa je k nam prestopil Slavko Koren. Prva ekipa je štela kar 15 igralcev in dosegla različne uspehe. Večina igralcev iz tistega časa je vidnih na sliki 6.

Slika 6: Igralci iz leta 1964

V zimski gorenjski ligi smo dosegli drugo mesto:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
8	3	1	4	453 : 474

V I. slovenski ligi je ekipa dosegla sedmo mesto:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
20	7	0	13	1121 : 1141

V prijateljskih srečanjih smo dosegli:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
4	2	0	2	209 : 203

Povečalo se je število mladincev na 21. Ti so bili razdeljeni v tri ekipe. Trije so že igrali za prvo moštvo, pet igralcev pa je igralo še za pionirje. V gorenjski ligi so mladinci zasedli 2. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
21	13	0	8	872 : 687

Več uspeha smo imeli s pionirji, ki so dvakrat osvojili prvo mesto, in sicer na zimskem prvenstvu Gorenjske in na turnirju v počastitev dneva mladosti. Na rednem prvenstvu Gorenjske so bili drugi.

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
16	13	0	3	580 : 270

Tekmovale so tudi ženske v mladinski selekciji. Vodil in treniral jih je Jože Oman. Na gorenjskem prvenstvu so dosegle 2. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
5	3	0	2	124 : 130

Blagajna sekcije, ki jo je vodil Ivko Svovljšak, je bila zaradi pomanjkanja denarja vedno prazna. Varčevalo se je povsod, tako pri rekvizitih kot pri drugih izdatkih. Za najem telovadnice na Trati smo plačevali le simbolično vsoto, s katero so se pokrili stroški čiščenja in porabljen električna energija za razsvetlavo.

Članstvo košarkarske sekcije in obseg tekmovanja sta se povečevala. Leta 1965 smo ugotovili, da kot sekcija v TVD Partizanu nimamo možnosti za nadaljnji razvoj, zato smo se odločili za samostojni klub.

V marcu tega leta smo na zboru članov sekcije ustanovili Košarkarski klub Sora (KK Sora). Predsedniške posle je prevzel Franc Poljanec, vse preostale funkcije so prevzeli loški študentje. KK Sora je v tem letu nastopal v I. slovenski ligi in pod vodstvom Ivana Hafnerja med desetimi ekipami zasedel osmo mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
20	8	0	12	1176 : 1254

Odigrali smo tudi 4 prijateljske tekme:

Število tekem	Dobljene tekme	Neodločene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
4	1	0	3	235 : 239

V ekipo so prišli mladi igralci: Andrej Peternelj, Jaro Kalan in Janez Krmelj. Krog tekmovanj se je širil. Igrali so mladinci in pionirji, žensko moštvo je dobilo pionirke.

Na Osnovni šoli Cvetka Golarja na Trati je pod vodstvom Toneta Pogačnika rasla ekipa pionirk, ki je v tem času dosegala odlične rezultate na šolskih pionirskih festivalih. Leta 1970 je ekipa starejših pionirk na slovenskem prvenstvu v Ljubljani osvojila drugo mesto. Leta 1971 je ista ekipa na slovenskem prvenstvu v Mariboru osvojila tretje mesto, leta 1972 je v Šoštanjju osvojila drugo mesto, leta 1973 so starejše pionirke v Kranjski gori zasedle četrto mesto in leta 1974 so bile v Šoštanjju druge. Pozneje so te pionirke postale jedro ženske članke vrste.

Ekipa KK Sora, ki jo je vodil in treniral Peter Kafol, se je leta 1966 zelo pomladila, saj sta imela dva igralca komaj 17 let, najstarejši Matjaž Hafner pa 25. Povprečna starost igralcev je bila 19 let. Moštvo so okrepili mladinci Borut Braniselj, Ivan Demšar in Rudi Jeseničnik. Ekipa je nastopala v II. slovenski ligi. V celotnem prvenstvu ni izgubila tekme, zato je spet napredovala v I. slovensko ligo.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
14	14	0	914 : 662

V tem letu je FIBA (svetovna košarkarska federacija) spremenila pravila. Neodločen rezultat ni bil več mogoč.

Najbolši strellec je bil Silvo Logonder s 310. koši. V prostih metih je dosegel v prvem delu (80,2% - 66 : 53), v drugem delu (69,4% - 70 : 48).

V tem letu smo odigrali tudi prvo mednarodno tekmo z moštvom iz pobratenege mesta Medicina pri Bologni iz Italije. Tekma je bila v Škofji Loki in se je končala z rezultatom 59 : 52 (30 : 30) v našo korist.

V gorenjskem prvenstvu so tekmovali mladinci in pionirji.

Ženske, ki jih je vodil Jože Oman, so kot mladinke v članski konkurenci dosegle četrto mesto. Med dekleti se je najbolje odrezala Tanja Strel. Dosegla je 19 košev (prosti meti 7 : 3).

Leta 1967 je bila uresničena ideja o razsvetljavi igrišča v Puštalu. Tekme članov so se igrale ob sobotah v večernih urah. KK Sora je dobival denarno pomoč od občinske Zveze za telesno kulturo, ki je bila s svojimi sredstvi zelo skromna. Tako je klub iskal denarno pomoč pri loških podjetjih. Sponzor kluba je postalo podjetje Kroj Škofja Loka. Zato se je klub iz KK Sora preimenoval v KK Kroj. Predsednik kluba je postal Slavko Lampič. Tudi vse druge funkcije so se porazdelile in blagajno je prevzela Andreja Lampič. Prvo ekipo je treniral in vodil Peter Kafol. Med desetimi udeleženci lige je zasedla sedmo mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	8	10	1160 : 1222

V tem letu je KK Kroj imel najboljšega strelca lige. To je bil Silvo Logonder, ki je dosegel 449 košev (prosti meti 73,5% - 207 : 152). Športni časopis Sportske novosti (Zagreb) je ob prijateljski tekmi med KK Olimpijo iz Ljubljane in domačim moštvom v Škofji Loki podelil najboljšemu strelcu lige poseben pokal. V tem letu smo odigrali tudi osem prijateljskih tekem. Izgubili smo le tekmo z Olimpijo.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
8	7	1	496 : 384

Nastopala je tudi B-ekipa KK Kroj pod imenom Suha in igrala v gorenjski conski ligi. Zasedla je zadnje mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
14	1	13	707 : 889

KK Kroj se je izkazal kot dober organizator tekmovanj, zato je dobil organizacijo turnirja mladink za prvenstvo Slovenije. Nastopilo je 8 ekip, ki so igrale na izpadanje. Tekme so bile odigrane na igrišču v Puštalu. Prvenstvo je vodil Tone Pogačnik. Mladinke Kroja so se v prvi tekmi pomerile z ekipo KK Jesenice, kasnejšo zmagovalko turnirja, jo izgubile in osvojile 5. - 6. mesto. Najboljša strelka turnirja je bila igralka Vudričeva z Jesenic, na petem mestu je bila Ločanka Tanja Strel s 30 koši.

Igralci prve ekipe so na turnirju v Žireh osvojili pokal.

Ženska ekipa, ki je do tedaj tekmovala le v mladinskih selekcijah, je to leto igrala tudi med članicami. Igrale so pod vodstvom Jurija Krajnika in zasedle 4. mesto na Gorenjskem. Jedro te mlade ekipe vidimo tudi na sliki 7.

Slika 7: Ženska ekipa iz časa 1967/68

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
8	4	4	249 : 230

V ekipi mladink so bile v glavnem igralkе s Trate, le dve sta bili iz mesta. Tudi to ekipo je vodil Jurij Krajnik. Na turnirju za mladinke so med petimi ekipami (poleg Ločank so nastopile še ekipe Maribor, Ježica, Jesenice, Ilirija) osvojile tretje mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
4	2	2	111 : 109

Leta 1968 je takratno člansko moštvo doseglo vrhunec. Uradno je v I. slovenski ligi doseglo 2. mesto in si pridobilo pravico nastopa na kvalifikacijah za II. zvezno ligo Jugoslavije - zahod. Ekipo je vodil in treniral Peter Kafol. Prvenstvo Slovenije se je končalo tako, da so prve tri ekipe dosegle isto število točk.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	12	6	1209 : 1132

Ekipe KK Rudar iz Trbovelj, ŽKK Maribor iz Maribora in KK Kroj iz Škofje Loke bi morale po pravilih KZS-ja za končno razvrstitev odigrati medsebojne tekme na nevtralnem igrišču. Turnir je bil v Ljubljani. Udeležili sta se ga le ekipi ŽKK Maribor in KK Kroj. Rezultat je bil 68 : 65, polčas 30 : 34 za ŽKK Maribor. Na tej tekmi je Silvo Logonder dosegel kar 34 košev in izvajal proste mete 18 : 12.

Tega leta smo odigrali kar 14 prijateljskih tekem.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
14	11	3	1110 : 894

V Škofji Loki smo odigrali tudi prijateljsko mednarodno tekmo z ekipo COBURG BBC (ZRN). Rezultat te tekme je bil 84 : 39 za domače.

Kvalifikacije za II. zvezno ligo - zahod so bile v Tuzli. Tam so nastopile ekipe: iz Hrvaške KK Karlovac 67 in KK Jedinstvo Ogulin, iz BiH KK Lokomotiva Mostar in KK Sloboda Tuzla, iz Slovenije ŽKK Maribor in KK Kroj. Na tem turnirju smo dosegli četrto mesto. Rezultati tekem:

KK Kroj : KK Jedinstvo	- 67 : 45, polčas 32 : 30,
KK Kroj : KK Karlovac 67	- 66 : 89, polčas 34 : 42,
KK Kroj : ŽKK Maribor	- 68 : 79, polčas 36 : 31,
KK Kroj : KK Lokomotiva	- 51 : 52, polčas 26 : 20,
KK Kroj : KK Sloboda	- 76 : 71, polčas 39 : 32.

Nastopali smo brez našega najboljšega strelca in strelca slovenske lige Silva Logondra, ki je zaradi študijskih obveznosti ostal doma. Na turnirju je bil z ekipo Peter Kafol, ki je bil hkrati trener, tehnični vodja in predstavnik kluba. Zanimivo je, da je na za Lokomotivo iz Mostarja igral komaj 17-letni Mirza Delibašič, ki je kasneje postal eden najboljših igralcev Jugoslavije in Evrope.

Ženska ekipa je tekmovala v desetčlanski slovenski članski ligi. Vodil jo je Jurij Krajnik in z njimi osvojil 6. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	8	10	673 : 754

Najboljša strelka je bila spet Tanja Strel z 237 koši. Za ekipo so poleg Strelove nastopale še Cilka Mezek, Ela Brezovar, Andreja Rupnik, Milena Lukanc, Irena Rešek, Bojana Jeras, Duša Berginc, Jana Hafner, Stanka Emeršič, Marinka Kavčič, Minka Bizjak in Zlata Tavčar. Mladinke so tekmovala na Gorenjskem in med tremi ekipami osvojile 2. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
3	2	1	65 : 71

Mladinci, pod vodstvom Vaneta Berčiča, so prišli do polfinala slovenskega prvenstva in zasedli tretje mesto. Pionirji so na slovenskem prvenstvu v svoji skupini dosegli 7.-9. mesto. Mladinke, ki jih je vodil Tone Pogačnik, so bile v svoji polfinalni skupini druge.

Leta 1969 je treninge prve ekipe prevzel Iztok Belehar. Moštvo je v tem letu odigralo 6 prijateljskih tekem.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
6	1	5	373 : 406

V I. slovenski ligi, smo zasedli 10. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
20	7	13	1206 : 1266

Slabši rezultat moštva je bil posledica menjave generacij. Košarka se je v tem letu zelo razširila. Društvo je pridobilo nove vaditelje košarke, ki so delali z naraščajniki (mladinke, mladinci, pionirke, pionirji). Prav tako se je povečalo število pomožnih in košarkarskih sodnikov. Košarkarski sodniki so postali: Vlado Kolendo, Boris Čajič, Matjaž Hafner in Peter Kafol. 1. maja 1969 smo organizirali pokalni turnir z udeležbo Triglava iz Kranja, Ježice iz Ljubljane in domače ekipe. Na turnirju smo zmagali in osvojili pokal. Sodelovali smo tudi na pokalnem turnirju na Jesenicah, kjer je ekipo vodil Vlado Kolendo in z njo osvojil drugo mesto. Igrali smo z ekipo Polieportivo iz Italije in tekmo dobili z 49 : 35 (21 : 17) in z ekipo Radenstein iz Avstrije, s katerimi smo izgubili z 55 : 42 (31 : 32).

Ženska ekipa, ki jo je vodil Jože Oman, je v tem letu med desetimi ekipami dosegla 6. mesto v slovenski ligi.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	8	10	832 : 777

Zanimivo je to, da so naše članice v tem letu odigrale 5 prijateljskih tekem s članicami Jesenic in vse tekme izgubile. Najboljša strelka v slovenski ligi je bila Tanja Strel z 281 koši. Mladince je to leto vodil Vane Berčič. Zasedli so 9.-12. mesto. Pionirji so pod vodstvom Toneta Pogačnika zasedli 5.-8. mesto v Sloveniji. Mladinke, ki jih je vodil Jože Oman, so na prvenstvu Slovenije med petimi ekipami osvojile drugo mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
4	3	1	108 : 75

Pionirke so nastopile na prvenstvu Slovenije. Treniral in vodil jih je Tone Pogačnik. Na finalnem turnirju štirih ekip, Elektra Šoštanj, ŽKK Maribor, KK Maribor 66 in KK Kroj, so Ločanke zmagale in postale prvakinja Slovenije.

Pozimi leta 1970 je treniranje prve ekipe spet prevzel Peter Kafol, ki je po prvih tekmah zaradi drugih obveznosti v klubu predal vodenje Dušku Baldermanu. Pomlajena članska ekipa je v republiški ligi med 12. udeleženci zasedla 4. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
22	12	10	1720 : 1591

Odigranih je bilo tudi 5 prijateljskih tekem.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
5	4	1	498 : 422

Članice je v začetku sezone treniral Jože Oman, ki je kasneje odstopil. Vodenje ekipe je prevzel Peter Kafol in z njimi med 10 udeleženkami I. slovenske lige zasedel 4. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	10	8	865 : 854

Najboljša strelka je bila znova Tanja Strel, ki jo vidimo na sliki 8, z 242 koši. Sledila ji je Nuša Berginc z 111 koši. Tako kot v prejšnjem letu so za klub nastopale vse selekcije.

Slika 8: Tanja Strel - večkratna najboljša strelka SKL

Marljivi člani kluba so to leto v dvorani TVD Partizan organizirali tudi prvi košarkarski ples, ki je bil zelo dobro obiskan.

Leta 1971 je člane zopet vodil Peter Kafol. Ekipa je v slovenski ligi zasedla peto mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
22	12	10	1922 : 1831

To leto je nastopala tudi druga članska ekipa v gorenjski ligi.

Članice je vodil Janez Nastran in z njimi v dvanajstčlanski ligi zasedel 5. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
22	14	8	1255 : 1029

Spet je bila najboljša strelka Tanja Strel z 214 koši.

V ligi so prvič nastopale igralkke KK Olimpija, ki so do tedaj igralce v 1. zvezni ligi Jugoslavije. Tudi to leto so nastopale vse druge selekcije z različnimi uspehi.

Leta 1972 so člani tekmovali v SKL 1 A. Vodil jih je Peter Kafol. Med dvanajstimi udeleženci so zasedli 11. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
22	6	16	1531 : 1804

Celotna prva peterka ekipe je v tem letu odšla k vojakom. V ekipi so bili le mlajši, manj izkušeni igralci. Odvzeli so nam tudi točko, ker smo zamudili tekmo v Mariboru zaradi okvare kombija. Za obstanek v 1. slovenski ligi je KZS spomladi 1973 organizirala dodatno tekmovanje v Celju. Na tem tekmovanju naša ekipa ni dosegla dobrih rezultatov in zato je leta 1973 igrala v 1. B-ligi.

Ženska ekipa je pod vodstvom Janeza Nastrana v 1. SKL med desetimi ekipami zasedla 8. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
16	5	11	805 : 992

Kot vsa leta je bila tudi tokrat prva strelka Tanja Strel s 333 koši.

V tem letu smo poleg moške in ženske članske ekipe imeli tudi mladince, kade-te, pionirje ter med ženskami mladinke in pionirke. Mladinci so tekmovali v 1. skupini slovenske mladinske lige in med 7. udeleženci zasedli 6. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
12	3	9	514 : 674

Mladince je vodil Boris Čajič.

Organizirali smo finale slovenskega prvenstva za pionirke. Domača ekipa je med šestimi udeleženkami zasedla 5. mesto. Ekipo so sestavljale pretežno učenke OŠ Cvetka Golarja pod vodstvom Toneta Pogačnika.

Janez Nastran je že leta 1972 sestavil "Predlog organizacijskega načrta za ustanovitev košarkarske šole". Košarkarske šole naj bi bile na osnovnih šolah Peter Kavčič in Cvetko Golar. Te šole bi poživile dejavnost košarkarjev in dale kakovosten kader mladih igralcev in igralk. Ti igralci bi pozneje uspešno pomlajevali starejše ekipe. Program so pregledali in odobrili Janez Nastran, Peter Kafol in Miloš Mitič.

Leta 1973 je Škofja Loka pridobila novo telovadnico v novozgrajeni šoli v Podlubniku. Telovadnica je merila 30 × 15 metrov in imela balkon velikosti 30 × 6 metrov. Velikost telovadnice je dovoljevala igranje tekem 1. slovenske in drugih lig v dvorani. Igranje košarke se je počasi selilo v telovadnice, kjer nismo bili več odvisni od vremena. Tekme 1. slovenske lige smo v tem letu igrali še na igrišču v Puštalu, ki smo ga kasneje v celoti prepustili rokometašem. Člani so igrali v SKL 1. B in med 10. udeleženci zasedli 7. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	7	11	1333 : 1461

Leta 1973 se je v Sloveniji tekmovalo v 1. A in 1. B SKL. Pozimi 1973/74 smo treninge članskih ekip iz telovadnice OŠ Cvetka Golarja prenesli v telovadnico OŠ Peter Kavčič v Podlubnik. Mlajše ekipe so še vedno trenirale v telovadnici na Trati.

Prvo žensko ekipo je prevzel in treniral Tomaž Špendal. 1. ženska SKL se je v tem letu delila na vzhodni in zahodni del. Naša ekipa je v zahodnem delu osvojila 3. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
16	8	8	950 : 934

Mladinci so tekmovali v prvi skupini mladinske lige - zahod in pod vodstvom Janeza Plantariča med osmimi ekipami zasedli sedmo mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
14	3	11	853 : 970

Janez Plantarič kot mladi trener, z delom mladincev ni imel dosti izkušenj, zato tudi slabši uspeh. Pionirji so tekmovali v dvanajestčlanski gorenjski ligi in zasedli 2. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
12	10	2	590 : 439

Pionirje je treniral Vane Berčič in na polfinalu prvenstva Slovenije z njimi zasedel 3. mesto.

1973 je Škofja Loka spet prevzela organizacijo finalnega dela prvenstva za pionirke. Pionirke je treniral in vodil Tone Pogačnik. Med štirimi finalistkami so zasedle tretje mesto.

V tem letu smo v Škofji Loki praznovali tudi 20. obletnico začetkov košarke. V počastitev obletnice je bil organiziran turnir ekip začetnikov košarke iz Kranja, Medvod in Škofje Loke. Na turnirju sta sodelovali le medvoška in domača ekipa.

Organiziran je bil tudi memorialni turnir v počastitev preminulih članov kluba Andreja Peternelja in Ivana Demšarja. Oba sta umrla v svojih najlepših letih, Andrej leta 1968., Ivan pa leta 1972.

Pozimi 1973/74 je bila organizirana zimska občinska liga. Liga se je igrala v telovadnici v Podlubniku in telovadnici OŠ Ivana Tavčarja v Gorenji vasi. Med osmimi udeleženci je KK Kroj nastopal s člani in mladinci.

Člani:

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
14	8	6	904 : 847

Mladinci:

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
14	3	11	768 : 925

Leta 1974 je profesionalni trener KK Kroja postal Janez Nastran z nalogo skrbeti za naraščaj. Začel je delati po leta 1972 sprejetem programu "košarkarske šole" s pionirji na šolah Cvetko Golar in Peter Kavčič. Pod njegovim vodstvom je treniralo okoli 90 pionirjev.

Ženski del ekipe KK Kroj, ki je dosegal lepe uspehe, pa so še vedno vodili amaterski trenerji. Za zagotovitev enakih pogojev dela tudi s pionirkami, bi potrebovali dodatno profesionalno moč, kar pa zaradi pomanjkanja denarja ni bilo uresničljivo.

Klub je tedaj vodil Slavko Lampič, za blagajno pa je od leta 1971 skrbela Polona Polajnar. Člani in članice so pričeli igrati tekme v telovadnici OŠ Peter Kavčič v Podlubniku. Število ekip, ki so tekmovala, se je še povečalo. V ligah so igrali člani, članice, mladinci, pionirji in pionirke. Na turnirjih za prvenstvo Slovenije pa so sodelovali tudi kadeti in mladinke.

Člani so pod vodstvom Petra Kafola igrali v 2. slovenski ligi - center in med dvanajstimi ekipami udeleženkami zasedli deveto mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
22	8	14	1404 : 1531

Ekipa je bila mlada, neizkušena in tudi najmanjša po višini med vsemi nastopajočimi.

Mladinci, ki jih je vodil Vane Berčič, so nastopali v osemčlanski skupini A 2. mladinske lige in osvojili 4. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
14	8	6	801 : 826

V Škofji Loki je bilo organizirano polfinalno prvenstvo kadetov v telovadnici v Podlubniku. Kadeti KK Kroj so zasedli tretje mesto.

Pionirji so tekmovali v osemčlanski pionirski ligi. Vodil jih je Janez Nastran. Zasedli so tretje mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
16	11	5	709 : 558

Tudi v ženski konkurenci je klub tekmoval kar s tremi ekipami: članicami, mladinkami in pionirkami. Članice so v tem letu dosegle vrh z osvojitvijo prvega mesta v Sloveniji. Ekipo je vodil in treniral Andrej Grahek.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
12	8	4	838 : 667

Po končanem prvenstvu so dosegle enako število zmag kot igralke Ježice. V tekmih za prvaka so zmagale Ločanke.

KK Ježica : KK Kroj - 52 : 61 (24 : 24). Z osvojitvijo 1. mesta so dobile pravico nastopa na kvalifikacijah za zvezno ligo. Za ekipo so nastopale: Jelka Potnar, Nuša Verbinc, Olga Mirkovič, Biserka Balderman, Vera Milič, Nada Ržen, Tina Nemeč, Nada Biček, Tanja Strel in Mira Jesenko. Na odločilni tekmi za prvaka Slovenije je bila najuspešnejša igralka Tanja Strel s 26 koši. (glej sliko 9).

Slika 9: Ekipa članic, ki je igrala kvalifikacije za zvezno ligo, s trenerjem Andrejem Grahkom

Tanja Strel ni bila le najboljša košarkarica v Loki, bila je večkrat najboljša strelka slovenske lige in tudi za ta zadnji uspeh je bila najzaslužnejša. Da je vzbujala medijsko pozornost, priča pogovor tedna v Glasu Gorenjske

Mladinke, vodil jih je Andrej Grahek, so prišle do slovenskega finala štirih ekip in osvojile tretje mesto.

Tone Pogačnik je vodil in treniral pionirke, ki so na prvenstvu Slovenije osvojile peto mesto.

Kvalifikacije za zvezno ligo so bile v Nišu s šestimi udeleženkami. Naša ekipa je ob dveh zmagah in treh porazih zasedla četrto mesto. Za najboljšo strelko turnirja je bila proglašena Tanja Strel.

Leta 1975 so člani igrali v 2. SKL gorenjska skupina. Osvojili so prvo mesto brez poraza in si pridobili možnost nastopa na kvalifikacijah za napredovanje v 1. B SKL. V dveh srečanjih z ekipo Zelena jama iz Ljubljane so bili obakrat uspešni in s tem napredovali v 1. B SKL. Ekipo je vodil in treniral Peter Kafol. Ekipa mladincev je pod vodstvom Vaneta Berčiča v Gorenjski ligi zasedla 3. mesto.

V telovadnici OŠ Peter Kavčič je KK Kroj organiziral četrtfinalni turnir za kadete. Gostitelji so zasedli 2. mesto. Kasneje v polfinalu so bili četrti. Pionirji Janeza Nastrana so osvojili 5. mesto v Sloveniji.

Članice je na začetku sezone vodil Andrej Grahek, vendar je sredi prvega dela prvenstva odstopil. Po iskanju novega trenerja je KK Kroj pridobil prof. Marka Eržnožnika. V SKL za članice z desetimi ekipami so Ločanke to leto zasedle 3. mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	14	4	1002 : 835

Sodelovale so tudi v tekmovanju za pokal revije Jana in zasedle 3. mesto.

pogovor tedna

Tanja Strel:

košarka je lep šport

Košarkarice škojloškega Kroja so v pravkar končani sezoni dosegle izjemen uspeh. Po ogorčeni borbi in tretji tekmi z ljubljansko Ježico, ki je odločala o prvaku, so se povzpele na najvišji prestol v republiški košarkarski ligi. V drugem delu tekmovanja so Ločanke domala vse nasprotnice premagale z visokimi rezultati. Nemalo zaslug za visoke zmage ima brez dvoma najboljša strelka Kroja Tanja Strel, deklica, ki je že nekaj let tudi na vrhu ali tik pri vrhu lestvice najboljših strelk republiške lige.

»Deset let sem že aktivna igralka,« mi je pripovedovala, ko sem jo obiskal na njenem domu v Škofji Loki. »Košarka me je pritegnila v petem razredu osnovne šole. Prve napotke mi je posredovala prof. Mira Porenta. Sicer pa sem se najprej preizkusila na atletskih stezih. Vadila sem skok v daljino in višino. Žal se je bilo treba voziti v Kranj. To pa je bilo predaletč!«

Tanja je vsa leta ostala zvesta domačemu klubu — Kroju!

»Ne, na prestop v drugo sredino nisem nikdar pomislila. Preveč sem navezana na Škofjo Loko. Vseč mi je tu! Pa tudi doma imam vso podporo za udejstvovanje na športnem področju, saj je brat prav tako aktiven športnik. Zaposlena sem v ljubljanskem podjetju Veletekstil, poleg tega pa izredno študiram na mariborski Višji ekonomsko komercialni šoli.«

Poleg teh rednih obveznosti tudi treningi vzamejo precej časa. Pred sezono loške košarkarice trenirajo trikrat tedensko, v sezoni dvakrat! Ob koncu tedna pa so seveda na vrsti potovanja na tekme v različne slovenske kraje.

»Kljub temu še vedno ostane nekaj prostega časa,« pravi Tanja, »le načrtno je treba delati. Mislim, da bi že mlad človek moral dobiti ljubezen do športa. Veliko premalo pozornosti se posveča pri nas razvoju ženske košarke in ženskega športa nasploh. Več poudarka bi bilo potrebno dati že v osnovni šoli. V šoli se pionirke še navdušujejo za šport, kasneje pa s športnim udejstvovanjem prenehajo. Prav zato se povsod pri nas pojavlja problem premajhnega zaledja, premajhnega števila kvalitetnih igralk.«

Kot dobra strelka morda veš recept za učinkovito zadevanje koša?

»Najbrž ga ni! Vse se da doseči s treningom. Sama res nisem nikoli veliko trenirala. Ni bilo časa. Svoje pa dajo leta igre, volja, da ne odnehaš! Koliko točk sem največ dosegla na tekmi? Rekord znaša 54 zadetkov na prijateljskem in 52, dosegla sem jih pred dnevi, na prvenstvenem srečanju!«

Bi se še enkrat odločila za košarko?

»Morda? Košarka je lep šport, lepa igra! A, če bi se še enkrat odločala, če bi bile dobre možnosti, bi se najbrž posvetila atletiki!«

In koliko časa nameravaš vztrajati pod koši?

»Nisem se še odločila! Videla bom, kako bo s študijem. Precej naporno je vse to!«

J. Govekar

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
5	3	2	291 : 263

KK Kroj je velikokrat prevzel organizacijo prvenstva za mlajše kategorije, saj smo v Škofji Loki imeli dve telovadnici in kar 4 igrišča, kjer so se lahko odvijale tekme. Tako smo tudi v tem letu organizirali polfinalni turnir za pionirke v telovadnici OŠ Peter Kavčič v Podlubniku. Poleg domačink so sodelovale še ekipe Ježice in Bežigrada 74. Domače igralko so osvojile prvo mesto in se uvrstile na zaključni turnir, kjer so bile pete. Pozimi 1975/76 se je začele hrvaško-slovenska ženska liga ali ZKL - zahod. Iz Slovenije so sodelovale tri ekipe, poleg igralk Kroja še ekipe Olimpije in Ježice iz Ljubljane. Za Hrvaško so nastopale 4 ekipe, in sicer Industromontaža iz Zagreba, Jugoplastika iz Splita, Jedinstvo iz Ogulina in Šibenka iz Šibenika. Ločanke je vodil in treniral Marko Erznožnik. Tekmovanje so končale na sedmem mestu in izpadle.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
12	2	10	657 : 861

Za Kroj so nastopile: Jesenko, Tavčar, Vrbinc, Strel, Milkovič, Habjan, Ržen, Potnar, Nemeč in Balderman. Pomagali sta tudi dve igralki KK Jesenic, Potočnikova in Pahorjeva. V Škofji Loki so bile tekme v telovadnici v Podlubniku.

Klub je v tem letu še vedno vodil Slavko Lampič, blagajno pa je prevzela Irena Rešek.

Leta 1976 je moška ekipa igrala v 2. slovenski ligi (liga se je delila na vzhod in zahod) in dosegla med desetimi udeleženci šesto mesto. Moštvo je prevzel in vodil Dušan Balderman.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	9	9	1396 : 1452

Mladinci Kroja so pod vodstvom Vaneta Berčiča v svoji ligi zasedli tretje mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
11	6	5	686 : 677

Kadete je to leto vodil Janez Nastran. Med osmimi udeleženci lige so zasedli tretje mesto.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
13	10	3	886 : 678

V tem letu se je pokazala uspešnost košarkarske šole, saj sta dve ekipi pionirjev (A in B) na Gorenjskem zasedli prvo in drugo mesto. V finalu je skupna ekipa premočno osvojila gorenjsko prvenstvo.

Ekipe pionirjev in košarkarsko šolo je vodil Janez Nastran.

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
2	2	0	96 : 62

Članice je po odstopu Marka Erznožnika prevzel in spet vodil Peter Kafol. Nastopile so v SKL in zasedle sedmo mesto med desetimi ekipami. Poznalo se je, da so starejše igralko prenehale tekmovati. Nadomestile so jih mlajše, manj izkušene igralko. V začetku leta 1977 so stopili v veljavo tako imenovani "portoroški sklepi" ki so povzročili, ob oslabljeni ekipi članic, da je nosilstvo ženske košarke prešlo na Kladivar Žiri. KK Kroj ekipe članic ni več imel, nekaj boljših je prešlo k Žirovkam, nekaj jih je nehalo igrati in od tedaj dalje je loška ženska košarka rabila kar nekaj let, da se je spet v celoti opomogla.

Na prvenstvu Gorenjske smo sodelovali tudi z mladinkami in pionirkami. Prve so zasedle tretje mesto, druge pa četrto. V zimskih mesecih 1976/77 so vse ekipe KK

Število tekem	Dobljene tekme	Izgubljene tekme	Dani in prejeti koši
18	8	10	1025 : 972

Kroj pridno trenirale v telovadnicah na Trati in v Podlubniku.

Peter Kafol

II. RAST IN DOZOREVANJE KOŠARKARKEGA KLUBA OD LETA 1977 DO LETA 1987

Na občnem zboru 21. 4. 1977 je klub prevzel ime KK LOKAINVEST Škofja Loka po novem pokrovitelju, sprejel zelo izčrpna Pravila kluba z opredelitvijo organov, ciljev in nalog kluba, pravic in dolžnosti članov in organov ter me imenoval (na prvi seji IO) za predsednika kluba in Izvršnega odbora (IO) kluba. V IO so bili izvoljeni še: Peter Rozman-predstavnik pokrovitelja, Duško Balderman, Janez Berce, Boris Čajič, Avgust Hartman, Peter Kafol, Jurij Krajnik, Janez Nastran, Aleš Murn in Vlado Vastl.

Do konca maja sem predložil IO obsežen program dela kluba, ki je poleg formalno pravne konsolidacije kluba z novim pokroviteljem Lokainvestom in organizacijske utrditve in poživitve obdelal predvsem opredelitev delovnih ciljev kluba.

To je bil čas po portoroških sklepih, ko smo žensko košarko - člansko (moralni) opustili, za nosilca le-te je bil določen KK Kladiivar Žiri. Bili smo nosilci moške košarke in seveda mladinskih in kadetskih moških in ženskih selekcij. Tem smo posvetili največ pozornosti.

Moška članska ekipa je lahko napredovala v republiško ligo le v okviru gorenjske selekcije, oz. če bi bil klub najuspešnejši na Gorenjskem. To je članom-po letu premora-tudi uspelo in so se kot selekcija Gorenjske uvrstili v SKL (po 7. kolu so bili še drugi).

Vse boljše članice so trenirale in igrale v Žireh, treningi mladinskih in kadetskih ekip pa so potekali v Loki s ciljem, da se borijo za vodilno mesto na Gorenjskem in tako pridejo do zaključnih republiških tekmovanj. Kadeti in kadetinje so res zmagali na Gorenjskem, a je bila nato po dogovoru nosilec Radovljica, ki je pobrala najboljše tudi iz Loke in igrala na prvenstvu Slovenije.

Delo s pionirji in pionirkami formalno tedaj ni spadalo v klub, marveč v okvir šolskih športnih društev (ŠD). Vendar je klub, ki je že nekaj let pred tem ustanovil po šolah košarkarske šole, ki so se zelo uspešno uveljavile, vedno nudil vso strokovno pomoč in bedel nad uspešnostjo njihovega dela.

Tudi rekreacijska košarkarska tekmovanja, ki niso več spadala formalno v klub, ampak v sistem takratne Telesnokulturne skupnosti (TKS), smo se namenili še naprej strokovno podpirati in pospeševati.

IO je potrdil predloženi program, delo je steklo zelo zagnano. Vodstvo kluba je sproti na sejah preverjalo rezultate in izvajanje dogovorov. Enega dogovorov, da se zaradi selekcijskega sistema povežemo s KK Triglav iz Kranja, nam ni uspelo realizirati, medtem ko je na nivoju žensk in mlajših kategorij sodelovanje z Gorenjo vasjo in Žirmi teklo nemoteno. Janez Nastran, ki je vodil strokovni svet ter treniral kadetsko in člansko ekipo, je imel za 14 selekcij - vštete so tudi pionirske - na voljo devet vaditeljev, rabil bi jih precej več. Zato je bil v Škofji Loki organiziran vaditeljski oziroma trenerski tečaj.

Iz potrjenega finančnega načrta je razvidno, da bi rabili za leto 1977 okoli 250.000 din, če bi hoteli pokriti stroške močno razvejene dejavnosti in se tudi nekoliko bolje opremiti, realizirati skupne priprave, speljati strokovno usposabljanje ter izpeljati vsa predvidena tekmovanja. Načrtovali smo, da moramo pridobiti:

- 75.000 din od Temeljne telesnokulturne skupnosti (TTKS) (30 %)
- 25.000 din od pokrovitelja (10 %)
- 150.000 din zbrati od sponzorjev, reklam, akcij (60 %).

Kasneje se je pokazalo, da toliko sredstev ni moč zbrati, in je bilo treba izdatke sproti varčno prilagajati možnostim. Finančni načrt smo realizirali manj kot dvotretjinsko.

Po zaključenih pomladanskih tekmovanjih so se na prvenstvo Slovenije uvrstile kadetinje, medtem ko je bilo nekaj članic in kadetinj v selekcijski ekipi članic Gorenjske, ki je nastopila v slovenski superligi žensk, v kateri je nastopalo 8 klubov.

Zelo uspešno so bila izvedena rekreacijska tekmovanja, saj je nastopalo 20 ekip iz občine, razdeljenih v 5 skupin.

Že v začetku leta 1978 smo izvedli tečaj za inštruktorje in tečaj za sodnike, saj je obojih vedno primanjkovalo. Akcija je potekala tudi za pridobitev novih sponzorjev, za kar so si člani IO razdelili naloge med seboj.

Posebno skrb smo posvečali učnim uspehom mladih igralcev, saj so morali trenerji spremljati njihove šolske uspehe in ocene in poskrbeti za pomoč.

Tedaj smo skušali tudi vplivati na oblikovanje tekmovalnih sistemov v košarki v Sloveniji, saj so se nam zdeli preveč komplicirani in za klube nevspodbudni, poleg tega smo menili, da tudi položaj Gorenjske ni ustrezen.

V tem letu se je v slovensko reprezentanco uvrstila naša članica Joža Habjan. V selekciji Gorenjske je nastopilo pet naših pionirjev, mlajši pionirji so na gorenjskem prvenstvu celo zmagali. Konec aprila tega leta se je - menda ne edinkrat - od aktivnega igranja poslovil Duško Balderman.

V kvalifikacijski gorenjski ligi za vstop v I. SKL za moške je tedaj igrala ekipa v sestavi Duško Balderman (ki je po končani ligi prenehal z aktivnim igranjem), Janko in Pavle Habjan, Igor Dolenc (mladinec) in Tomaž Dolenc (kadet), Janez Štrekelj, Ivo Eržen (iz Žirov), Evgen Sešek in Tomažin (iz Medvod), Izidor Selak, Rado Rešek (mladinec), Dragan Vujič, Konrad Istenič (iz Žirov) ter Milan Logar. Ekipa je dosegla enako število točk kot Triglav in Jesenice, vendar je bila razlika v koših Triglav +6, Jesenice -1 in Lokainvest -5. Tako se Lokainvest za sezono 1978/79 ne bi uvrstil v novo oblikovano I. SKL. Vodstvo kluba je kljub temu zaprosilo KZS, da jih sprejme v ligo, z utemeljitvijo, da ima klub na Gorenjskem od štirih starostnih kategorij kar tri prvake, predvsem kadeti niso imeli konkurence, klub ima profesionalnega trenerja, urejene vadbene in tekmovalne prostore ter dobro delujoče vodstvo. KZS je prošnji ugodila in ekipa je jeseni tega leta nastopila v I. SKL - zahod (kot predstopnja za zaključno superligo). Mlada ekipa seveda še ni bila sposobna za superligo, zasedla je deseto mesto, kar je bilo dovolj, da je naslednjo sezono nastopila v B-SKL - Zahod.

Sredi leta 1978 vodstvo kluba ugotavlja, da si trenerja Janez Nastran, zadolžen za moško košarko in Peter Kafol, zadolžen za žensko košarko, zelo prizadevata, da bi bilo delo z ekipami čimbolj kvalitetno. Pred pričetkom jesenske sezone se večina ekip udeleži skupnih priprav na morju.

V ženski ekipi občinske selekcije, ki je tisto jesen uspešno igrala v gorenjski ligi kot ekipa Lokainvesta, so igrale: Ines Blaznik, Vesna Mastnak, Bernarda Krajnik, Mirjam Šubic, Malda Rus, Sabina Bradeško, Mojca Demšar, Nataša Mitič, Milena Pintarič, Marija Božnar, Nuša Omejc in Joža Habjan.

Kadeti, zmagovalci na Gorenjskem, so jeseni uspešno nadaljevali igranje v zahodni polfinalni skupini in do konca leta dosegli odlično 2. mesto, takoj za Olimpijo. V republiško mladinsko reprezentanco sta se to jesen uvrstila Tomaž Dolenc in Rado Rešek.

Finančni načrt oz. tudi realizacija leta 1978 sta bila podobna kot leto poprej. Kot posebnost naj navedem le, da smo to leto kar znaten del sredstev zbrali s prodajo klubskih kompletov značk, ki so bile tedaj silno popularne.

Leto 1979 se je pričelo zelo intenzivno, saj so posamezne lige, oz. zaključna tekmovalna štartali takoj po novem letu.

Kadeti so bili v finalnih bojih za prvenstvo Slovenije zelo uspešni, zasedli so presenetljivo 2. mesto, takoj za Libelo iz Celja, s katero so finalni boj zgubili šele po podaljšku.

Mladinci so se z osvojitvijo 2. mesta na Gorenjskem uvrstili SKL-zahod. Člani so v B-SKL-zahod v prvem delu igrali dobro in bili 4.

Leto 1979 je bilo tudi leto redne skupščine kluba in leto proslavitve 25-letnice košarke v Škofji Loki, zato so priprave in različne prireditve potekale vse leto, osrednjo proslavo smo načrtovali za oktober.

Slika 1: Tekmo je sodil mednarodni sodnik, rojak Peter Kavčič.

Že v juniju smo pričeli z DNEVOM KOŠARKE, kjer so vse klubske selekcije, od pionirjev do veteranov igralo s kakovostnimi nasprotniki. Veterani so se pomerili s kolegi iz Medvod (slika 1), s katerimi smo imeli že od samih začetkov vedno najboljše odnose.

Po tekmovanjih, ki so potekala ves dan 16. 6. 1979, je bil na programu piknik na grajskem vrtu, ki je tudi odlično uspel, saj sta ga brežhibno organizirala Vane Berčič in Janez Berce, za

piko na i pa je poskrbel pekač Fadil iz Peksa.

Zaradi terminov republiških tekmovanj, ki so se zelo pogosto spreminjali, so se to leto občinske lige namesto pozimi začele šele v maju.

Na jesen 1979 P. Kafil, trener ženskih ekip ugotavlja, upad obiska treningov, največ zaradi razbitega selekcijskega sistema tekmovanj; nasprotno pa trener in vodja moških ekip J. Nastran ugotavlja zelo dobro udeležbo na treningih ter solidne tekmovalne rezultate in zato predlaga sistem nagrajevanja članske ekipe.

Klub je jeseni poskrbel za obnovo vseh obstoječih zunanjih igrišč v Loki, saj je bila razširjenost košarke že tolikšna, da se je igralo že skoraj na vsakem dvorišču.

PRILOGA št.1

KK "LOKAINVEST"
Škofja Loka

Datum: 16.10.1979

FINANČNI PLAN DOHODKOV
za leto 1979

1.	Dotacija TTKS Škofja Loka	85.000.-	din
2.	Dotacija TTKS Škofja za ŠSD	45.000.-	din
3.	Prispevek pokrovitelja "LokaInvest"	35.000.-	din
4.	Dohodki od prodaje značk	5.000.-	din
5.	Dohodki od še podpisanih reklamnih storitev	35.000.-	din
6.	Dohodki od novih reklamnih storitev	25.000.-	din
7.	Drugi dohodki	15.000.-	din
SKUPAJ :		245.000.-	din

Priloga 1: Načrt prihodkov za leto 1979.

PRILOGA št.2

Spoštovani!

Ob 25-letnici organizirane košarke v Škofji Loki Vas v ljudo vabimo na

ELITNI KOŠARKARSKI PLES
z družabnim programom,

ki bo v hotelu Transturist v petek,
dne 9. nov. 1979 s pričetkom ob 19.30.

Vstopnice po 250 din (vključena večerja)
bodo v prodaji v recepciji hotela Transturist
30. in 31. okt. od 16. do 20. ure.

Priloga 2: Vabilo

Finančni načrt prihodkov je bil potrjen šele v oktobru 1979. Glej prilogo 1.

Iz načrta, ki je bil to leto skoraj v celoti izveden, je razvidno, da je klub od TTKS prejel nad polovico potrebnih sredstev (skupaj z deležem za pionirsko košarko, ki se je sicer formalno odvijala v okviru ŠŠD). Porastel je delež pokrovitelja, tako da so bili deleži od reklamnih storitev in drugih akcij manjši, oz. bolj realni. Pripravljeni načrt izdatkov je bil 30 % previsok in ga je bilo treba ustrezno znižati, oz. uskladiti potrebe z možnostmi.

Osrednja prireditev ob 25-letnici košarke je bil Elitni košarkarski ples, ki je padel že na začetek novembra, v hotelu Transturist (priloga 2).

Ob zelo številni udeležbi uglednih predstavnikov političnega, gospodarskega in športnega življenja (slika št. 2) je potekal bogat uradni in zabavni del programa.

V uradnem delu smo podelili plakete pionirjem loške košarke (slika 3), nagrade najzaslužnejšim v četrstoletnem delovanju v košarki, prejeli pa tudi več priznanj in spominskih daril sosednjih klubov (slika 4)

V zabavnem delu programa so se v osrednjem prostoru hotela pod pravim košem merile ekipe politikov, gospodarstvenikov (večinoma so bili tudi pokrovitelji kluba) in košarkarjev-veteranov. Sledil je kuharski (slika 5) in drugi šovi. Prireditev je imela tudi močno pozitiven finančni učinek.

Iz te izjemno uspele in odlično organizirane prireditve so se v na-

Slika 2: Župan, direktorji,...

Slika 3: Pionir loške košarke Franc Homan prejema spominsko plaketo iz rok predsednika.

Slika 4: Predstavniki TVD Partizan iz Medvod Janez Čuček izroča predsedniku KK Lokainvest spominsko darilo.

Slika 5: Pavle Hafner in Rado Ferlan kuhata, Janez Tušek komentira

slednjih letih razvili elitni košarkarski plesi, ki so tedaj veljali za najboljše plesne prireditve v Loki.

Kmalu zatem, sredi novembra 1979 je potekal občni zbor kluba. V nov IO kluba so bili izvoljeni: Janez Berce, Vane Berčič, Matjaž Breskvar (predstavnik pokrovitelja), Boris Čajič, Janko Ferdin, Ivan Hafner, Avgust Hartman, Peter Kafol, Miloš Mitič, Aleš Murn, Janez Nastran in Stane Rajk. Že konec novembra so me člani IO na prvi seji ponovno izvolili za predsednika IO in kluba, ter imenovali tudi predsednike vseh organov in komisij kluba.

Tako je že drugi mandat nadzorni odbor (NO) kluba vodil Lovro Kalan, tudi eden od ustanoviteljev kluba oz. začetnik košarke v Loki. Lovro nas je mnogo prezgodaj zapustil - umrl je sredi septembra 2002.

Strokovno komisijo je še naprej vodil Janez Nastran, obsežno rekreacijsko tekmovanje pa je vodil - tudi že preminuli - Janko Ferdin.

Klubu sem predložil program dela in ciljev, med najpomembnejšimi so bili :

- še dvigniti strokovni nivo dela v košarkarski šoli;
- intenzivno delati v moški košarki s ciljem, da se prebijemo v enotno Super SKL;
- ponovno ovrednotiti delo ženske košarke, ki je v zadnjih letih - tudi zaradi nestimulativnega sistema - precej opešala. V zvezi s tem smo se odločili, da bomo skušali doseči spremembo tekmovalnih sistemov, slonečih na portoroških sklepkih. Ta cilj je bil, seveda s pomočjo širše športne srenje, kmalu dosežen;
- skrbeti za pridobivanje in izobraževanje novih strokovnih kadrov;
- prizadevati si za boljši finančni položaj košarke v občini in za to, da obdržimo pravico do profesionalnega trenerja tudi v prihodnje;
- čimprej se vključiti v uporabo nove športne dvorane na Podnu, ki je bila tedaj v izgradnji;
- pospeševati tudi nadaljnje širjenje rekreativnega igranja košarke.

V sezoni 1979/80 je moški članski ekipi v tekmovanju B SKL - zahod uspela uvrstitev pod vrh in s tem v toliko željeno Super SKL, kar je bilo za ekipo s toliko mladinci res velik uspeh. Še večji uspeh so dosegli mladinci, saj so zasedli odlično 4. mesto v SRS. Kadeti so bili v tej sezoni nekoliko slabši - bili so 11. v Sloveniji. Zelo uspešne so bile tudi pionirske ekipe oziroma selekcije, ki so nastopale v občinskem merilu in v gorenjskih ligah. V tej sezoni v ženski košarki nismo imeli uspehov. Eki-

pe članic nismo imeli, naše igralko so igrale v selekcijski ekipi v Žireh. Mladink in kadetinj je bilo komaj za eno ekipo, ki je igrala v gorenjski ligi.

Rekreacijska košarka je potekala v treh ligah, dve v Škofji Loki in ena v Poljanski dolini.

Na seminarjih za sodnike in inštruktorje smo sicer pridobivali nove kadre, a ugotavljali, da se osip starih nadaljuje. Glede na to, da smo s sredstvi TTKS in pokrovitelja pokrili le pol potreb, smo morali člani IO intenzivno po podjetjih ponujati reklamne in druge storitve, znaten del sredstev pa smo leta 1980 pridobili s prodajo kart za takrat zelo priljubljeni Izseljenski piknik. Prodajali smo še naprej značke kluba, organizirali mladinske pleske, ob otvoritvi nove hale pa smo organizirali propagandno košarkarsko tekmo z udeležbo Olimpije.

V stikih s košarkarji iz Kolina v ČSSR smo konec aprila 1980 odšli na turnejo po ČSSR in dosegli štiri zmage.

Zaradi smrti predsednika Tita in nastale napetosti smo morali turnejo predčasno prekiniti. Kmalu zatem je naša moška ekipa igrala prijateljski dvboj z ekipo iz pobratene Medicine.

Skrb za uspehe mladih igralcev v šoli in ukrepi za izboljšanje učnih uspehov so bili v tistih letih stalnica v delu kluba, prav tako pa tudi skrb za redne zdravniške preglede in zdravstveno kontrolo tekmovalcev.

Velika pridobitev za šport v Loki, tudi za košarko, tako za možnost treniranja kakor tudi igranja tekem, je bila nova športna hala Poden. V zvezi s tem je bilo treba tudi v klubu marsikaj postoriti. Sodelovali smo pri izboru opreme, da je bila dvorana sposobna tudi za tekme najvišjega ranga. Urnike vadbe in tekem je bilo treba uskladiti, klub pa se je moral pripraviti tudi na povečane stroške za najem teh prostorov. Pokazala se je sicer tudi možnost, da pridemo do klubskega prostora in vitrine za priznanja, a tedaj nam še ni uspelo.

Propagandna tekma ob otvoritvi hale je bila odigrana 8. 10. 1980 med državnima prvotigašema Olimpijo in Kvarnerjem iz Reke.

Kmalu za tem, še v sredini oktobra 1980, smo organizirali prvi memorialni turnir v spomin mnogo prezgodaj umrlih igralcev Andreja Peternelja in Ivana Demšarja.

Iz finančnega poročila za leto 1980 je razvidno, da smo zbrali (ob inflaciji, ki je zahtevala črtanje kar dveh ničel in uvedbo novih dinarjev) 396.000 novih dinarjev (ndin) finančnih sredstev. Kar 65 % tega je bila dotacija TTKS. Izdatkov smo imeli za 351.000 ndin.

V sezoni 1980/1981 je članska ekipa igrala v Super SKL, v jesenskem delu kar uspešno, zasedla je 6. mesto. V spomladanskem so se pričele težave, saj so morali trije člani - nosilci igre - oditi na sluzenje vojske. Oslabljen ekipa je zdrsnila za nekaj mest, na koncu sicer dosegla načrtovano število točk, a je kljub temu izpadla. Zaradi velikega izpada slovenskih ekip iz državne lige so morale iz Super SKL izpasti kar tri ekipe! Zatem so se težave še stopnjevale, ker je vodja pogona moške košarke in kar sedem let trener prve ekipe, Janez Nastran, prenehal delovati kot profesionalni trener v klubu, saj se je 1. 4. 1981 zaposlil kot profesionalni na TTKS Šk. Loka, kjer je nasledil odhajajočega Ivana Križnarja. Nastran je odtlej v klubu sodeloval kot honorarni trener.

Močno zdesetkana mladinska ekipa je bila sicer 2. na Gorenjskem, a se ni uvrstila v enotno mladinsko SKL. Kadeti so tokrat osvojili 1. mesto na Gorenjskem in se uvrstili v SKL.

V tem obdobju so nam športni kolegi iz Kolina vrnili obisk.

Ženske ekipe tudi v sezoni 1980/1981 še nismo imeli, mešana ekipa kadetinj in mladink pa je brez vidnejših uspehov igrala v gorenjski ligi. Poleg igranja v Žireh pa je nekaj naših članic igralo v ekipi kranjske Save, ki je tedaj igrala v II. zvezni ligi.

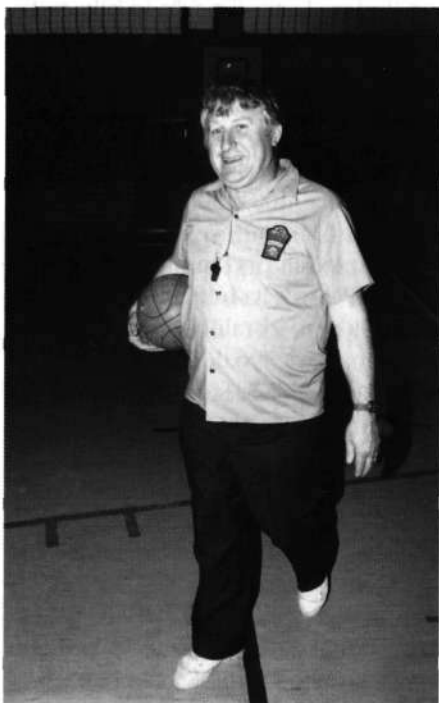
Vse selekcije pionirjev so redno vadile in igrale v občinskih in gorenjskih ligah in dosegale mesta tik pod vrhom.

Pri rekreacijskem tekmovanju se je dvema skupinam iz Škofje Loke in eni iz Poljanske doline prvič pridružila še skupina iz Selške doline.

Vse mlajše kategorije so čez poletje 1981 letovale v Fažani, kot že nekaj let prej.

Člani IO in finančne komisije so zbirali potrebna finačna sredstva, saj bi po finančnem načrtu klub rabil 484.000 ndin za pokritje vseh predvidenih stroškov. Od TTKS smo za delovanje kluba in delo ŠŠD, ki ga je vodil klub, prejeli 268.000 ndin (ok. 55 %), nekaj smo od TTKS prejeli še naknadno za refundacijo plačil najema športne dvorane Poden, nekaj smo prejeli od pokrovitelja, drugo smo morali z reklamnimi akcijami zbrati sami. To nam je tudi uspelo.

Peter Kafol, dolgoletni trener ženske košarke v Loki, se je to jesen odločil, da preneha z aktivnim trenerskim delom in se posveti le še delu delegata pri KZS (slika 6).

Sl. 6: Peter Kafol, sodnik in delegat KZS

Pred začetkom sezone 1981/1982 je šel klub na pobudo IO v široko akcijo ponovne postavitve ženske košarke v Škofji Loki na mesto, ki ji gre, in to z intenzivnim in strokovnim delom z ženskimi selekcijami. V začetku šolskega leta smo zbrali 35 deklic letnikov 1972, 73, 74 in 75 in pričeli z njimi delati povsem od začetka. Strokovno vodstvo smo zaupali sedaj honorarnemu trenerju J. Nastranu, ki mu je že od začetka pomagal Aleš Murn. Ta se je vrnil iz vojske, trener v klubu je bil pa že prej. Že v teku te sezone je Murn skrb za žensko košarko prevzel v celoti. Obrnili smo se na starše in trenerji so bili z njimi v stalnih stikih, skrbeli so za redno vadbo v Loki in na Trati, skrbeli za zdravstveno stanje in šolske uspehe deklic. Pot navzgor je bila zagotovljena. Šest ekip deklic v okviru košarkarske šoli v ŠŠD - po tri v Loki in tri na Trati - je treniralo 5 trenerjev oz. vaditeljev. Delalo se je pa tudi z dečki, kjer je za 8 ekip skrbelo 6 trenerjev oz. vaditeljev.

Velike težave so bile s člansko ekipo, saj se je spomladi vpoklicanim pridružilo še 7

rekrutov v jesenskem roku. Iskali oz. izbirali smo novega trenerja članskih ekip. Začasnno je to delo prevzel najprej Milan Smolej, nato pa Igor Dolenc, sicer še aktiven igralec, medtem ko je mlajše kategorije - mladince in kadete - vodil Janez Dolinar.

Klub se je moral pri TTKS boriti še, da obdrži pravico do profesionalnega trenerja, kar je bilo iz finančnih vidikov zelo pomembno. S to zahtevo nam ni v celoti uspelo.

Do začetka tekmovanja na republiškem nivoju - člani so igrali v II. SKL - Zahod - nam je nekako uspelo sestaviti člansko ekipo, vodila sta jo nato Duško Balderman in Primož Križaj. Ta ekipa je v oktobru 1981 kar uspešno nastopila na drugem memorialnem turnirju Peternelj-Demšar, kjer je zasedla drugo mesto za zmagovalcem Branikom iz Maribora in pred močnima Fructalom in Kamnikom.

Kadeti so to jesen igrali v SKL - Zahod. Vse ekipe dečkov in deklic so igrale v občinskih ligah, nato pa še v okviru gorenjskih lig.

Občni zbor 25. 11. 1981

Na občnem zboru sodelujoči člani kluba in dosedanjega vodstva so zelo odprto in kritično ocenili delo kluba v minulem dveletnem obdobju, kjer je, največ zaradi sistema tekmovanj, prišlo do zastoja v ženski košarki, zaradi menjave generacij, odhodov v vojsko in menjave trenerjev v moški košarki pa tudi do stagnacije in padca rezultatov. Po drugi strani pa se je močno okrepilo strokovno delo z mladimi in so te ekipe dosegale tudi dobre rezultate. Ugotavljali so tudi, da je trenerjev in vaditeljev precej, a še vedno premalo. Posebej kritično pa je stanje domačih sodnikov. Ugotovili so tudi, da je bila organizacija kluba zelo razvejena, vodstvo kluba zelo aktivno in je delo v klubu potekalo nemoteno.

V nov 14-članski IO so bili izvoljeni: Borut Braniselj, Biserka Balderman, Boris Čajič, Mišo Cerovski, Igor Dolenc, Anka Gregorc, Ivan Hafner, Avgust Hartman, Peter Kafol, Primož Križaj, Ivo Kržišnik, Aleš Murn, Boris Pešelj in Marina Staniša.

V NO so bili izvoljeni Miloš Mitič, Lovro Kalan in Jurij Krajnik.

IO me je na prvi seji znova izvolil za predsednika kluba in IO, Borisa Čajiča za podpredsednika, Boruta Branislja za vodenje financ, tehnično komisijo je še nadalje vodil A. Hartman-Gudi, medtem ko je strokovno komisijo od J. Nastrana prevzel P. Križaj. Za predsednika NO je bil izvoljen M. Mitič.

IO je že na prvi seji sprejel finančni načrt. Treba je bilo pokriti 490.000 din predvidenih stroškov. Načrtovanim 316.000 din dotacije TTKS (v tej vsoti je bil zajet delež za redno dejavnost, delež ŠŠD, kakor tudi že predvidena dotacija za rabo hale Poden), kar je predstavljalo blizu 65 %, in deleža pokrovitelja (ta je padel na 40.000 din, torej pod desetino), je bilo treba dodati še dobro četrtino. To sta morala IO in Finančna komisija spraviti skupaj, s sponzorji in raznimi akcijami.

Največ stroškov je bilo za honorarje številne ekipe trenerjev in vaditeljev - blizu četrtina, za potne stroške, prijavnine in sodniške stroške - torej za odvijanje tekmovanj blizu 40 %, skoraj 17 % za najem vadbenih in tekmovalnih prostorov, preostalo so bili stroški za opremo, strokovno izobraževanje, skupne priprave itd.

V spomladanskem delu sezone 1981/82 so kadeti uspešno igrali v zahodni skupini SKL in se uvrstili na zaključni turnir za naslov prvaka SRS. Člani se, glede na vse

kadrovske težave niso uspeli obdržati v II. SKL, bili so zadnji in izpadli. Tudi v kvalifikacijah - junija 1982 - za uvrstitev nazaj v II. SKL, jim ni uspelo.

Spomladi 1982 je klub spet gostoval v ČSSR, priredil inštruktorski tečaj in tečaj za sodnike, v hotelu organiziral košarkarski ples ter opravil še vrsto akcij za pridobivanje finančnih sredstev. Spomladi smo tudi ugotavljali, da pionirske in kadetske lige na Gorenjskem sploh ni bilo, zaradi težav v regijski košarkarski zvezi za Gorenjsko. Tekmovali so le mladinci. Ti prejšnjo sezono niso bili uspešni, sedaj pa so bili 1. na Gorenjskem in so se uvrstili na zaključne boje za slovensko prvenstvo. Na novo vključena ekipa kadetinj je bila v gorenjski ligi tretja, pionirke pa so bile celo druge; pred tem so tako ekipe pionirjev in pionirk igrali v občinskih ligah in povsod dosegle eno prvih treh mest. Poletni tabor v Fažani je to leto uspešno vodil Aleš Murn, ki je bil poleg trenerskega dela tudi zelo aktiven tajnik strokovne komisije, bil je pa tudi gospodar kluba.

V zvezi s člansko ekipo, da bi jo vendarle spravili v ligaško tekmovanje, smo izvedli posebno akcijo, in to skupaj s KK Kamnik. Na KZS in njen strokovni svet smo naslovili vlogo za vključitev v ligaški sistem. Vlogo so pozitivno rešili, tako da smo skupaj s Kamnikom nastopili v II. SKL - Zahod, vendar izven konkurence. Za to, da smo ekipo obdržali in jo postopno krepili, je bilo to dovolj.

Na 6. seji IO KK Lokainvesta sem zaprosil, da me razrešijo funkcije predsednika IO in kluba, kar je IO tudi sprejel. Že junija tega leta sem namreč prevzel mesto predsednika predsedstva ZTKO (zveze telesnokulturnih organizacij Škofja Loka), kjer me je čakalo obilo nalog. Ostal sem še član IO kluba, IO pa je izvolil za predsednika IO in kluba do prve skupščine (jeseni 1983) Iva Kržišnika, sicer člana IO.

Jeseni tega leta smo omogočili igranje rekreacijske košarke tudi dekletom.

V tekmovanja, najprej občinska, nato v gorenjska smo vključili vse ekipe iz košarkarske šole, t. j. po štiri ekipe iz loških šol in štiri iz traške šole, ki jih je vodilo 11 trenerjev in pomočnikov. V klubskih ekipah so igrali kadetinje, mladinke in nekaj članic pa so trenirale skupaj ter kadeti, mladinci in člani v ločenih ekipah.

Kadetinj in mladinke je v sezoni 1982/83 vodil Aleš Murn, njegov pomočnik pa je postal Lojze Milosavljevič. Murn je ob tem pričel postopoma oblikovati ekipo članic. Ekipo kadetov je vodil Janez Janša, mladince in članice pa, sedaj honorarno, Janez Nastran. Vendar so za treniranje ekipe članov potekali pogovori z znanim nekdanjim igralcem, sedaj trenerjem Debevcom, ki naj bi člansko ekipo postopno spet spravil v I. SKL. V tej sezoni niso uspeli niti s trenerjem, niti z uvrstitvijo, so pa postali redni člani II. SKL - Zahod.

Kadeti so bili to sezono prvaki Gorenjske, na prvenstvu Slovenije pa so bili nato 5., medtem ko so pionirji bili 2. na Gorenjskem.

Letovanja na morju, v Fažani, so se udeležile vse mlajše ekipe in je rekreacijsko-pripravljalno dobro uspelo. Po vrnitvi so se pričele vse ekipe že zelo zgodaj pripravljati na sezono 1983/84. Ženske ekipe sta vodila A. Murn kot glavni trener ter L. Milosavljevič s pomočniki. Člane je to sezono še naprej vodil J. Nastran, medtem ko je mladince prevzel Janez Dolinar. V ženskem delu so trenirale vse ekipe od osnovne selekcije do mladink, ekipo članic pa so tekmovalno načrtovali za naslednjo sezono, jeseni 1984. Mladinke so igrali v SKL - Center, kadetinje pa v gorenjski ligi. Vse

selekcije pionirjev in pionirk so trenirale v okviru košarkarskih šol v Loki in na Trati in nato tekmoval v občinskih ligah... Člani so pričeli tekmovali v II. SKL - Zahod in si postavili za cilj uvrstitev na prvo mesto in uvrstitev v I. SKL. V tej ambiciozni in perspektivni ekipi so igrali: Rado Rešek, Dragan Vujič, Igor in Tomaž Dolenc, Janez Štrekelj, Franci Levstek, Miha Krajnik, Franc Biček, Edo Kavčič ter mladinci Medard Hafner, Marko Šmid in Iris Dumenčič.

Ekipa je zadani cilj dosegla in se še preko vmesnih kvalifikacij spomladi 1984 uvrstila v I. SKL.

Za leto 1983 je bil potrjen finančni načrt, ki je predvideval za 665.000 din izdatkov in toliko prihodkov. Največ izdatkov je šlo za organizacijo tekmovanj (prevozi, prehrana, prijavnine, sodniški stroški), to je ok. 35 %, za honorarje trenerjev 27 %, za vadbene in tekmovalne prostore pa 18 %. Drugo je bil strošek za opremo, priprave, strokovno usposabljanje itd.

V prihodkih je redna dotacija klubu s strani TTKS predstavljala dobro polovico (51 %), z deležem za ŠŠD pa je bila dotacija nad 70 %. To je bil do tedaj najvišji delež t. i. družbenih sredstev. Bil je tudi odraz prioritete košarke v občinskem merilu. Pokrovitelj je prispeval dobro desetino prihodkov, petino je bilo treba zbrati z reklamnimi in drugimi akcijami. Ena takih je bilo čiščenje novih blokov na Trati, pred predajo uporabnikom. Čiščenje je opravil predvsem ženski del kluba.

Jeseni 1983, in sicer 20. 10. 1983, je bil sklican občni zbor kluba. Na njem so o delovanju in uspehih kluba kritično razpravljali in ugotavljali, da se po portoroških sklepih upadla ženska košarka spet vzpenja, saj se je delo z ženskimi selekcijami pričelo skoraj od začetka. V moškem delu pa je zaradi množičnega odhoda fantov v vojsko tudi prišlo do kratkega, a močnega padca kakovosti, kakor tudi poslabšanja plasmajev ekip, a je stanje sedaj že boljše.

Izvoljen je bil nov IO kluba, v katerem so bili: Borut Braniselj, Mišo Cerovski, Boris Čajič, Tomaž Dolenc, Avgust Hartman, Ivo Kržišnik, Tanja Mihovilovič, Aleš Murn, Boris Pešelj, Irena Rešek in predstavnik Lokainvesta (naknadno imenovan direktor Jože Hauptman), v nadzorni odbor so bili imenovani Ivan Hafner, Peter Kafol in Jurij Krajnik - Jurca.

Predvideni novi predsednik Boris Pešelj je že na občnem zboru podal nekaj usmeritev, med najpomembnejšimi je bil nadaljni razvoj in vzpon ženske košarke ter sodelovanje s ŠŠD, zlasti pa pridobivanje in vzgoja novih trenerjev, inštruktorjev, sodnikov pa tudi organizatorjev - članov v klubskih komisijah. Posebej je še poudaril, da mora klub leta 1984 dostojno proslaviti 30-letnico košarke v Škofji Loki.

IO je na prvi seji izvolil za predsednika Borisa Pešlja, le ta pa je pripravil tudi predlog razdelitve ostalih funkcij in nalog v klubu, ki jih je IO tudi potrdil.

Tako je postal podpredsednik Boris Čajič, tajnica Irena Rešek, strokovni svet bo vodil Aleš Murn, za finance bo skrbel Borut Braniselj, za organizacijo in propagando tekem Avgust Hartman itd. Imenovana je bila tudi komisija za pripravo praznovanja 30-letnice, v kateri so bili Ivan Hafner, Peter Kafol in Janez Nastran.

Prvo sejo NO, kjer so me izvolili za predsednika, smo združili s komisijo za proslavo obletnice in že obravnavali predlog programa letošnjega praznovanja, ki ga je pripravil Janez Nastran. Prva akcija, razstava ob 30-letnici košarke v

Šk. Loki, je bila v maju 1984 v veliki avli Ljubljanske banke (LB) in je vzbudila dosti zanimanja (glej sliko 7), kasneje smo jo prenesli v zgornjo avlo v hali Poden. Izdali smo jubilejne nalepke, serijo jubilejnih značk in posebne reklamne transparente.

Slika 7: LB - razstava ob 30-letnici

bi iz njih sestavili enotno kadetsko ekipo, ki bi naj v gorenjski ligi zasedla 2. do 3. mesto.

Cilj kluba in ŠSD naj bo, da se število vadečih dečkov in deklic od 100 do 120 v sezoni 1983/84 poveča v sezoni 1984/85 na 130 do 150, ki bi na obeh lokacijah trenirali v vseh moških in ženskih selekcijah. Torej izredno velik pogon, za katerega je bilo treba zagotoviti trenerje, inštruktorje in pomočnike, kar ni bila lahka naloga, pa tudi dovolj finančnih sredstev.

Cilji klubskih ekip pa so bili opredeljeni :

- Kadeti-mladinci - treniral jih je Janez Dolinar -, ki v sezoni niso dosegli boljših uvrstitev na Gorenjskem, so morali zaradi spremembe tekmovalnega ciklusa od "jesen-pomlad" na "pomlad-jesen" tekmovalno čakati skoraj celo leto na ponoven štart v gorenjski ligi, kjer naj bi se uvrstili na 1. ali 2. mesto in se ponovno uvrstili v republiške boje za naslov prvaka.
- Cilj ekipe članov - po programu Murna -, ki jih je zopet vodil Janez Nastran, pomočnik mu je bil pa Primož Križaj, je bil, da se v območni ligi (Gorenjska) uvrsti na 1. mesto in uspešno nastopi v kvalifikacijah za enotno I. SKL. Kot že rečeno, jim je to uspelo na pomlad leta 1984.
- V klubu so tedaj redno trenirale le kadetinje z nekaj mladinkami in par članic. Cilj je bil, da že na jesen ločeno trenirajo in nastopajo kadetinje in mladinke, le-te skupaj s preostalimi članicami, ter se na Gorenjskem uvrstijo blizu vrha. Od jeseni 1985 pa naj bi že oblikovali solidno ekipo članic.
- Program je predvideval, da bi se čimbolj razmahnile različne oblike klubskega življenja. Ta del programa se je uspešno uresničil predvsem po zaslugi strokovnega sveta, oz. trenerjev in vaditeljev, tako da so n. pr. spet izvedli čiščenje blokov, pobirali vstopnino na Izseljenskem pikniku itd. Kot so kasneje ugotavljali, je bilo manj čutiti delo IO, predvsem pri stikih z igralci, s šolami in starši.

Predsednik strokovnega sveta Aleš Murn je že februarja 1984 predložil "Program dela in ciljev KK za obdobje 1983-1985".

Tako je bil cilj, da se iz ekip starejših pionirjev Loke in Trate oblikuje ekipa, ki bo nastopala v gorenjski ligi in se s plasmajem na 1. ali 2. mesto uvrsti za sezono 1984/85 v SKL - Zahod in se nato uvrsti med 8 najboljših v Sloveniji. Podobno naj bi kategorije starejših pionirk v občinski ligi nastopale ločeno, nato pa

Glede na strogo pisno opozorilo SDK-ja, da morajo klubi pravočasno potrditi pravilno sestavljene zaključne račune, je klub v začetku marca 1984 potrdil finančno poročilo za leto 1983 in sprejel tudi načrt za leto 1984. Iz poročila za leto 1983 je bilo razvidno, da je bilo izdatkov in prihodkov znatno več od načrtovanih. Izdatkov je bilo za 1.109.749 din (66 % več od načrta), prihodkov pa za 1.157.034 din (kar 74 % več). Svoje je opravila inflacija! Delež dotacije je bil visok, višji od predvidevanj (72 %), nižji je bil delež pokrovitelja (4 %), saj se je tudi on moral podati v tako imenovane stabilizacijske ukrepe.

V strukturi porabe so bila razhajanja od načrtovane znatno večja.

Zaradi vsesplošnega "stabilizacijskega obnašanja" je bil tudi potrjeni finančni načrt za leto 1984 nižji od realizacije predhodnega leta. Struktura prihodkov in odhodkov je razvidna iz priloge 3.

V oči pade nizek delež za najem vadbenih prostorov - zaradi neposrednega subvencioniranja pri najemu v hali Poden ter stroški gostovanja pobratenega Kolina v Sloveniji, ki so šli precej v breme kluba, kar pa naj bi se poznalo v naši pozitivni pri naslednjem gostovanju v ČSSR (do česar pa ni več prišlo).

Z uvrstitvijo članov v I. SKL so se jeseni 1984 pojavile velike dileme, kako priti do ustreznega trenerja, kako zadržati igralce in dobiti še kako okrepitev. Prav tako so ugovarjali, da je za I. SKL potrebna višja stopnja organiziranosti kluba, dejansko pa se je stanje v organizaciji slabšalo, saj je bilo resnično aktivnih le nekaj članov IO in komisij. Janez Nastran, ki je spet prevzel ekipo, ker upravi ni uspelo dobiti ustreznega zunanjega trenerja, je v svojem poročilu o delu, uspehih in perspektivah moške članske ekipe, podal tudi oceno stroškov, ki so bili dokaj visoki, ter izrazil bojazen, da bo tekmovalni del močno prehitel organizacijskega, kar pa lahko v naslednjih sezonah povzroči močan padec navzdol. Pogojev, ki jih je postavil IO-ju ob honorarnem prevzemu 1. ekipe, le ta ni izpolnil, ob prehodu v višji rang pa se je obseg skrbi še močno povečal (zdravstveno varstvo in zavarovanje športnikov itd.).

V ekipi, ki je v dokaj negotovih razmerah - vsaj po mnenju trenerja - to jesen štartala v I. SKL so igrali: Rado Rešek, Janez Štrekelj, Dragan Vujič, Edo Kavčič, Miha

FINANČNI PLAN K K LOKAINVEST ZA LETO 1984		PRILOGA št.3
		5.3.1984
Balco 1.1.1984	47.285,00	
Prihodki:		
Dotacije TKS	830.000,00	
Lokainvest	60.000,00	
Ostali prihodki	110.000,00	
Članarina	4.000,00	
Odhodki:		
Najemnine telov.	73.000,00	
Prijavnine	45.000,00	
Športna oprema	150.000,00	
Prevozi	120.000,00	
Gost. usluge	100.000,00	
Str. treningov	200.000,00	
Badniški stroški	45.000,00	
Izmenjava s pobratenim Kolinom ČSSR	300.000,00	
Članarina	3.000,00	
Administrat. stroški	15.000,00	
S K U P A J	1.051.285,00	1.051.000,00

Priloga 3: Finančni načrt za leto 1984

Krajnik, Andrej Žumer, Igor in Tomaž Dolenc, Marko Terkaj, Igor Lejla, Franc Biček in Franci Levstek. V Jugoslovanski ljudski armadi (JLA) sta bila Duško Mitič in Robi Potokar, ki sta se pa prav ob pričetku lige vrnila domov. Igrala je torej skoraj ista preizkušena ekipa.

Slika 8: Članska ekipa v I. SKL

Slika 9: Veterani Škofje Loke in Medvod s sodnikoma Petrom in Jankom Kavčičem

Slika 10: Veterani Loke in Medvod v zagrizeni borbi

Jeseni 1984 so se nadaljevale različne akcije in prireditve v proslavo 30-letnice košarke v Škofji Loki. V tekmovalnem delu je bila odigrana propagandna tekma z Olimpijo, tekme so odigrale vse ekipe v klubu. Mlajše ekipe so igrale z vrstniki in vrstnicami iz Žirov in Gorenje vasi. Za krono teh tekmovanj so se pomerile ekipe veteranov Škofje Loke, Jesenic in Medvod, in sicer igralcev, ki so se med seboj merili že leta 1954 in v naslednjih letih.

Medvodčani so nas tesno premagali, podobno kot pred 30 leti in pred dvema letoma, ko smo mi sodelovali na njihovi 50-letnici.

Drugi del vrhunca je bil spet "elitni košarkarski ples" v hotelu Transturist, z bogatim srečelovom, podelitvijo priznanj, zabavnimi igrami in mnogimi gosti.

Od jeseni 1984 pa vse do pomladi 1985 je bila vsa pozornost usmerjena igranju članov v I. SKL. Cilj je bil, da se ekipa obdrži v tej elitni konkurenci. V obdobju priprav so opravili le 70 % načrtovanih treningov. V prvem delu so ob okrepljenem treniranju 5-krat tedensko tekmovalne rezultate izpolnili nekako dvotretjinsko, tako da je bil po 12. kolu zastavljeni cilj videti še uresničljiv. V nadaljevanju so doživeli nekaj nesrečnih porazov, po mnenju trenerja tudi "s pomočjo sodnikov". Morala je padla, porazi so se nizali eden za drugim, po 16. kolu je prvi trener J. Nastran odstopil.

V pisмени odstopni izjavi je na račun vodstva in njegovega sodelovanja s prvo ekipo napisal kar nekaj pikrih in ostrih besed, predsednik kluba mu ni ostal dolžan, beseda je tekla o (ne)strokovnosti, (ne)resnosti itd. Tudi povratni odgovor ni bil posebno blagozvočen. Končno smo vendarle ugotovili, da je bilo sodelovanje med trenerjem in vodstvom, med vodstvom in igralci pa tudi med trenerjema in igralci očitno močno pomanjkljivo in je pripomoglo k izpadu, čeprav smo delali vsi za isti cilj. Cilj pa je uspešno delovanje celotnega kluba z vsemi starostnimi kategorijami, še posebno z mladimi, in je uspeh ali neuspeh ene ekipe le segment vsega dogajanja. Tako smo se tedaj dogovorili, da bo trener ekipo vendarle vodil do konca tekmovanja.

Ekipa je iz I. SKL izpadla. Trener Nastran pa je nato podal temeljito analizo sezone in prispevka posameznih igralcev. Tako je bil najboljši strelec ekipe Dušan Mitič, drugi pa Tomaž Dolenc. Problem ekipe je bila premajhna višina igralcev, saj je bil najvišji Dragan Vujič visok le 195cm, pa še ta ni igral dovolj zavzeto. Imeli so precej objektivnih opravičil, od poškodb, dela v izmenah do študijskih obveznosti itd. Svoje pa je dala premajhna zavzetost pri vodstvu in igralcih samih.

Sezono 1984/85 so tudi preostale moške ekipe zaključile z malo uspeha. Košarske šole za osnovnošolce so delovale normalno, a rezultati so bili že v občini slabši, ekipa kadetov-mladincev je s težavo zdržala skupaj do konca sezone; z njimi se je trudil Igor Dolenc. Dva najboljša kadeta sta igrala pri Triglavu v Kranju.

Ženske ekipe so imele več uspeha. Poznalo se je, da je pogon ženske košarke, ki ga je vodil Aleš Murn, deloval utečeno. Kot so načrtovali, so že za sezono 1984/85 sestavili ekipo članic in jo vključili v 10-člansko II. SKL. Ekipa se je dobro držala in zasedla 5. mesto. Na sliki 11 je jedro ekipe, ki jo je vodil Aleš Murn.

Še več uspehov so imele mlajše kategorije. Starejše pionirke so osvojile 1. mesto v občini, zmagale na četrtfinalnem in polfinalnem turnirju za prvenstvo SRS in na finalnem turnirju, to je bilo že oktobra 1985, izgubile šele odločilno tekmo z ekipo Marlesa iz Maribora in postale viceprvakinje Slovenije, kar je klub štel za največji dosežek pionirske košarke dotlej. Ekipo sta vodili igralki inštruktorki Nataša Mitič in Darja Gorenc. Tudi mlajše pionirke so bile najboljše v občini in solidno tekmovala na Gorenjskem. Na območnem tekmovanju so igrale tudi kadetinje, ki pa jim ni uspela uvrstitev v zaključne boje za prvenstvo Slovenije. V sezoni so na območnem prvenstvu tekmovala tudi mladinke.

Ženski pogon je bil tako po daljšem obdobju spet popoln: od mlajših pionirk do članic.

Za te je strokovni svet postavil cilj, da se najkasneje čez tri leta znova uvrstijo v I. SKL, t. j. najvišjo ligo v republiki.

Slika 11: Dekleta generacije 1984/85, ki so igrale v II. SKL.

Dogodki ob koncu tekmovalne sezone 1984/85 so vzpodbudili vodstvo kluba, da je kritično pregledalo svoje delovanje in zastavilo cilje moške ekipe v okviru II. SKL. Treba je bilo zagotoviti dovolj igralcev. Trije ali štirje so obetali, da bodo prenehali z igranjem. Dobiti bo treba primernega trenerja, po možnosti iz domačih vrst, sicer ga iskati zunaj kluba.

Za ženski del so ugotavljali, da je na pravi poti. Tudi na področju sponzoriranja ženske košarke so, največ po zaslugi Aleša Murna, že proti koncu leta 1984 pridobili podjetje Odeja za pokroviteljstvo nad ženskimi ekipami; to povezavo so v teku leta 1985 še utrdili.

Za uspešnost moške košarke pa bi bilo treba še marsikaj ukreniti. Ugotavljali so, da v klubu res aktivno deluje le peščica klubskih delavcev, da komisije praktično ne delajo, da se trudijo le posamezniki, ki pa vsega ne zmorejo. Povezave v klubu v vseh smereh so prešibke.

Kljub težavam pa so se sredi leta 1985 med tekmovalnima sezonama odvijale različne aktivnosti, kot:

- Stekla je akcija, da klub znova pridobi profesionalnega trenerja, saj so ugotovili, da je po odhodu Janeza Nastrana z mesta profesionalca kakovost, predvsem moške košarke, precej zanihala, realno pa upadla. Pogovori so tekli z Janezom Dolinarjem, profesorjem športne vzgoje na Trati in že doslej honorarnim trenerjem v klubu. Nastopil naj bi z začetkom leta 1986. V ta namen je pripravil gradivo Plan razvoja košarke v Škofji Loki - moški del - za obdobje 1985 do 1990.
- Dogovorili so se, da bo v sezoni 1985/86 moško ekipo vodil Igor Dolenc, ki pa bo obenem tudi igral.
- Z otvoritvijo nove telovadnice v loški osnovni šoli jeseni 1985, se je ponudila nova možnost za vadbene in tekmovalne prostore tudi za košarko, posebno za ženski del. Članice, pa tudi druge ekipe, so od sezone 1985/86 dalje igrale pretežno v tej telovadnici.
- Klub je prevzel organizacijo več športnih iger, tako Iskriade in Namiade.
- V hali Poden, na izseljenskem pikniku, so prevzeli izvedbo akcije Podarim-dobim
- V delo IO se je vključil nekdanji igralec Andrej Jakšič.
- Ženska ekipa je navezala prijateljske stike z dekleti iz Ca-Savia pri Benetkah (z ekipo Serenissima-Edilenzio). Bile so njihove gostje v Italiji, nato so jih gostile v Škofji Loki oz. Sloveniji. Na obeh gostovanjih so dekleta odigrala po več medsebojnih tekem in še z drugimi ekipami. Organizator tega je bil trener ženskih ekip Murn, ki je gostovanja izpeljal v splošno zadovoljstvo udeleženk, pri čemer ni klubu povzročil nobenih finančnih težav, je pa s tem poglobil finančno-pokroviteljsko sodelovanje z Odejo, saj je ta sponzorirala gostovanja.

Sezona 1985/86 je stekla z rednim delom košarkarske šole na OŠ Škofja Loka in Trata in njihovim vključevanjem v občinske lige.

Starejše pionirke, kot smo že omenili, so si v začetku sezone priborile naslov viceprvakinj Slovenije.

Slabo so štartali kadeti v gorenjski ligi, zaradi nerեսnosti so bili celo izključeni iz te lige! Podobne težave so imeli tudi mladinci v gorenjski ligi, saj je znaten del mladincev, celo nekaj kadetov, že igralo ali vsaj sedelo na klopi pri ekipi članov.

Bolj intenzivno so se pripravljali člani za igranje v II. SKL-Zahod. Treniralo je do 17 igralcev (Igor in Tomaž Dolenc, Miha Krajnik, Marko Terkaj, Franc Biček, Robi Potokar, Dušan Mitič, Franci Levstek, Jože Možgan, Andrej Žumer, Edo Kavčič; mladinci, ki so že minulo sezono igrali pri članih: Marko Šmid, Iris Dumenčič, Matjaž Maretič ter novi mladinci v članski ekipi Boštjan Kržišnik, Medard Hafner in Igor Vene.

Kadetinje so igrale v gorenjski ligi s ciljem, da so povsem na vrhu in se uvrstijo v četrtfinale in polfinale prvenstva SRS. Mladinke v tej sezoni niso nastopale kot ekipa, saj jih je večina nastopala v ekipi članic. Te so igrale v II. SKL s ciljem, da se uvrstijo vsaj tako visoko kot v minuli sezoni. To jim je tudi uspelo, saj so bile znova pete.

Sredi novembra 1985 so se pričeli v klubu pripravljati na občni zbor. Pripravljali in obdelali so zlasti dolgoročne načrte moške in ženske košarke, ki so jih nato na občnem zboru tudi potrdili.

Občni zbor je potekal 19. 12. 1985. Predsednik Pešelj, ki ni želel več prevzeti vodstva kluba v novem mandatu, je poročal o delu IO oz. kluba v obdobju 1983-1985. Le nekaj poudarkov iz njegovega poročila:

- Delo IO ni bilo zadosti intenzivno, saj je bila udeležba na sejah komaj 51 %, res zagnano so delali trije ali štirje funkcionarji, člani IO. Dobro je delal le Strokovni svet, ki ga je vodil Murn, in tehnično-propagandna komisija, ki jo je vodil in največ dela opravil kar sam, namreč August Hartman - Gudi. Nekaj drugih komisij sploh ni delalo! Zato nekaterih del in akcij sploh niso izpeljali, ali pa so jih slabo (sodniški kader, disciplina ...).
- Nihanje moškega dela kluba je bilo znatno. Uvrstitev in igranje v I. SKL je bilo vrhunec, manj vzpodbuden je bil izpad, pa tudi delo z mladinsko in kadetsko ekipo ni bilo zadovoljivo.

Za OBČNI ZBOR KK LOKAINVEST	PRILOGA št.4
POROČILO NADZORNEGA ODBORA KK LOKAINVEST	
V preteklem dveletnem mandatnem obdobju je NO tekoče spremljal delo v kluba in sicer:	
<ul style="list-style-type: none"> -- aktivnost in dejavnost v klubu -- delo izvršnega odbora in komisij -- finančno poslovanje kluba 	
Dejavnost in njegova uspešnost je dokaj nihala v odvisnosti od bolj ali manj aktivnega dela organov kluba, zlasti pa je bilo nihanje povzročeno zaradi posmanjkanja strokovno podkovanih in za delo zagnanih vadiateljskih kadrov. Zato je prihajalo do občasnega padca kvalitete posameznih ekip in prevelikega osipa igralcev.	
Še najbolj se je v tem obdobju okrepila ženska košarka, kakor je bilo na zadnjem občnem zboru tudi dogovorjeno. Vendar je bilo s strani NO večkrat opozorjeno, da je potrebno sopokroviteljstvo ODEJE (ki je sicer zaželeno) pravilno urediti in po potrebi uskladiti STATUT kluba z nastalim stanjem.	
Delo izvršnega odbora je bilo sicer dokaj aktivno, vendar valed slabega odziva članov IO ne v vseh pogledih tudi uspešno. Slično je bilo z delom komisij, saj nekatere (disciplinska, finančna) skoraj niso delovale, delo drugih je iz obdobja v obdobje preveč nihalo.	
Finančno poslovanje kluba je potekalo v skladu s predpisi za knjigovodsko poslovanje klubov in na to ni pripomb. Nadzorni odbor ima pripombo na dejstvo, da je IO premalo razpravljal o finančnem stanju, kar je imelo za posledico premahno usklajeno aktivnost kluba glede na stanje finančnih sredstev. NO meni, da tu niso bile izkoriščene vse možnosti, da bi tudi iz vidika finančnih sredstev bili dani pogoji za uspešnejše delo.	
Škofja Loka, dne 19.12.1985	Predsednik NO KK LOKAINVEST

Priloga 4: Poročilo predsednika nadzornega odbora

- Ženska košarka je v vzponu, tak je bil tudi cilj, postavljen na prejšnjem občnem zboru.
- Rekreativna košarka je dosegla pojem množičnega rekreativnega igranja in tekmovanja.
- Poudaril je finančni prispevek pokrovitelja Lokainvesta, ki pa postaja vse manjši in je odločno premajhen, pohvale vreden pa je pokroviteljski prispevek podjetja Odeja. Če bi bila finančna komisija bolj aktivna, bi lahko zbrali več sredstev in bi delo kluba lahko bolj razmahnilo.
- Poudaril je, da ima klub vse prostorske in kadrovske možnosti, da bo prebrodil trenutno krizo in v bodoče dosegel še boljše rezultate in upravičil položaj košarke kot prioritetnega športa v občini.

Kot predsednik NO sem tudi sam podal poročilo (glej prilogo 4).

Predsednik finančne komisije Borut Braniselj je podal finančno poročilo, v bistvu bilanco leta 1985 (glej prilogo 5).

Iz nje je razvidno, da so prihodki znatno nad odhodki, saj jim je na ŽR ostala skoraj tretjina vseh prihodkov! Če bi finančno stanje tekoče spremljali, bi lahko uresnili še kak cilj oz. izboljšali delo kluba. Razvidno je tudi, da je bila redna dotacija s strani TTKS tako visoka (93 %), da se je obstoječi nivo kluba lahko financiral skoraj

samo z dotacijo! Tudi sistem vodenja izdatkov ni bil primeren, saj je nejasna kategorija "blagajniški izdatki" predstavljala blizu 2/3 izdatkov!

Skupščini je bil predložen tudi finančni načrt za leto 1986 (glej prilogo 6).

Načrt sploh ni upošteval visokega salda iz leta 1985 in se je zdel dokaj približen in manj realen. Predvideval je zopet kar 83% delež dotacije.

Na občnem zboru je bil izvoljen 11-članski IO, v katerem so bili: Miloš Mitič, Boris Čajič, Ivan Hafner, Avgust Hartman, Aleš Murn, Tomaž Dolenc, Igor Dolenc, Andrej Jakšič,

KK LOKAINVEST ŠKOFJA LOKA		PRILOGA št.5
FINANČNO POROČILO KK LOKAINVEST ZA OBDOBJE OD 1/1-1985 DO 5/12-1985		
<u>I. PRIHODKI</u>		
1. Prenos iz preteklega leta	30.241,-	
2. Redne dotacije TTKS	2.500.600,-	
3. Ostali prihodki	150.050,-	
S K U P A J :	2.680.891,-	
<u>II. ODHODKI</u>		
1. Bančni stroški	2.737,-	
2. Najemnine	123.208,-	
3. Koš.zveza Slovenije	111.100,-	
4. Gostinske usluge	87.735,-	
5. Prevozi	16.065,-	
6. Treningi	8.400,-	
7. Smuči	59.927,-	
8. Koš.plošča	16.650,-	
9. Tekoč	27.951,-	
10. Zdravniški pregledi	2.177,50	
11. Športna oprema	208.836,50	
12. Časopis "Trener"	2.400,-	
13. Blagajniški izdatki	1.148.318,-	
14. Pokal	3.874,-	
S K U P A J :	1.819.379,-	
S A L D O NA ŽIRO RAČUNU NA DAN 5/12-1985: 861.512,-		

Priloga 5: Finančno poročilo za leto 1985

Bogdan Hafner, Janez Štrekelj in predstavnik pokrovitelja.

Skupščina je obravnavala in potrdila petletni načrt razvoja moške in ženske košarke, v katerem so bili osnovni cilji:

- moška košarka se mora najkasneje v sezoni 1987/88 prebiti v I. SKL, ženska pa do leta 1989/1990,
- vse klubske ekipe morajo znatno izboljšati svoje tekmovalne rezultate,
- pogoj za doseg teh ciljev je profesionalni trener v klubu, vsako leto pa je treba povečati tudi število vaditeljev; obvezno je treba povečati število sodnikov, za vse te postavke je treba povečati proračun kluba.

Statut kluba je bil dopolnjen tako, da imajo posamezne ekipe poleg glavnega pokrovitelja lahko še svoje pokrovitelje in se tako podaljša ime ekipe. S tem se je vloga pokrovitelja ženskih ekip Odeja uskladila s pravili kluba, tako, da se od začetka leta 1986 v imenu kluba pojavlja ime ODEJA za ženske ekipe.

Novemu IO se je uspelo zaradi službene preobremenjenosti predvidenega novega predsednika prvič sestati šele 16. 4. 1986 in izvoliti Miloša Mitiča za predsednika kluba in IO. Dokončno konstituiranje vseh klubskih odborov in komisij pa je bilo uresničeno na 2. seji 13. 5. 1986, na kateri sem bil sam izvoljen za podpredsednika, Boris Čajič za sekretarja, itd. Imenovan je bil sekretariat kluba, ki naj bi vodil tekoče posle med zasedanji IO. Sekretariat vodi sekretar Čajič, člani so še Hartman (gospodar kluba), Bogdan Hafner (finančnik kluba), Janez Štrekelj (ki je bil izvoljen za predsednika strokovnega odbora) in Aleš Murn (vodja pionirske košarke). Tako je bil klub usposobljen za nadaljnje delovanje.

Dejansko je delo kluba med koncem leta 1985 in sredino maja 1986 vodil strokovni svet, katerega predsednik je bil še Murn, najbolj aktiven pa njegov tajnik Lojze Milosavljevič. Seveda so bili v tem vmesnem obdobju aktivni nekateri člani nekdanjega in novega IO. V začetku leta 1986 strokovni svet ugotavlja, da na Trati trenirajo praktično le mlajši pionirji (trener Krajnik), za starejše treningi niso urejeni in jih je nekaj starejših vadilo pri mlajših. Podobno je bilo v Loki, kjer jih je v začetku šolske-

KK LOKAINVEST
ŠKOFJA LOKA

PRILOGA št. 6

FINANČNI PLAN KK LOKAINVEST ZA LETO 1986

PRIHODKI

1. Dotacija TES	3.500.000,-
2. Dotacija pokroviteljev	500.000,-
3. Ostali prihodki	200.000,-
S K U P A J :	4.200.000,-

ODHODKI

1. Najemina dvorane	200.000,-
2. Prijavnine	150.000,-
3. Športna oprema	1.350.000,-
4. Prevozi	300.000,-
5. Gostinske usluge	150.000,-
6. Honorarji trenerjev	800.000,-
7. Sodniški stroški	100.000,-
8. Košark. šola	850.000,-
9. Priprave	300.000,-
S K U P A J :	4.200.000,-

Priloga 6: Finančni načrt za leto 1986

ga leta treniralo kar 40 v skupini. Skupino so razdelili na mlajše, ki jih je vodil Frelih, in starejše, kjer pa je bilo starejših pionirjev manj, več je bilo (boljših) mlajših pionirjev, ki jih je treniral Janez Dolinar.

Kopico mlajših pionirk sta v Loki vodila Tomaž Žumer in Breda Šolar in v januarju so že pričele igrati v občinski ligi.

Mlajše pionirke na Trati sta uspešno vodila Marko Terkaj in Aljoša Luskovec. V občinski ligi so zasedle 2. mesto.

Kadetov v tej sezoni praktično ni. Nekaj jih je igralo v drugih selekcijah. Mladincev je bilo malo, treniral jih je Igor Dolenc.

Člani so delali zelo intenzivno, tako, da so v prvem delu sezone 1985/86 odigrali 11 prijateljskih-pripravljalnih tekem (šest tekem so odigrali tudi mladinci, od njih jih je večina igrala tudi pri članih). Člani so v prvih 11 kolih dosegli 11 zmag v II. SKL-Zahod, imeli realne možnosti za uvrstitev v play off in naprej v končne boje za uvrstitev v I. SKL.

Članice, vodila sta jih Murn in Milosavljevič, so spomladi 1986 (spet) osvojile 5. mesto. Zanesljivo so dobile tudi turnir v Kamniku.

Strokovni svet se je v tem času ukvarjal tudi s pravilnikom za nagrajevanje trenerjev. Seveda je klub imel pravilnik že vrsto let, a ga je bilo treba stalno prilagajati razmeram.

Strokovni svet je tudi pripravljaval seminar za sodnike ter tečaj za trenerje in inštruktorje. Za pomožne sodnike je v februarju opravilo tečaj kar 15 članic kluba, večina še igralke.

V začetku maja tega leta je Murn, še preden je bil razrešen funkcije predsednika strokovnega sveta, ki ga je nato prevzel Janez Štrekelj, podal daljše poročilo in kritično oceno dela v klubu, na osnovi 4-letnega vodenja ženske košarke in strokovnega sveta. Nekaj najpomembnejših ugotovitev kratko povzamem:

- Delo z ženskimi ekipami in selekcijami poteka uspešno, razpolagajo z 8 kvalitativnimi trenerji oz. inštruktorji, in sicer so to Tomaž Žumer, Breda Šolar, Nataša Mitič, Andrej Gorenc, Bojan Vlašič, Marko Terkaj, Lojze Milosavljevič in Zmago Bertonec ter več pomočnikov. Cilj ekipe članic je uvrstitev v I. SKL v nekaj letih.
- Delo z moškimi ekipami je slabo, preslabo organizirano, premalo je trenerjev inštruktorjev, osip je prevelik, trenutno se dobro dela le s člansko ekipo, ki ima tudi možnosti za preboj.
- Delo uprave, sodelovanje s trenerji in igralci in klubsko življenje v celoti ni zadovoljivo in bi se moralo močno izboljšati.
- Materialna opremljenost kluba ni slaba, se pa s premoženjem slabo gospodari; mnogo se porazgubi, celo pokrade, mnogo odnesejo odhajajoči igralci s seboj.
- Terminov za treniranje je dovolj, oz. bi jih bilo, če bi se zanje potrudili.
- Stanje v hali Poden je, po manj kot 6 letih obratovanja, na nekaterih področjih zelo slabo (zamakanje, nered v garderobah, pomožnih prostorih, omarah, kot pravi "svinjarija").
- Klubskega življenja, ki bi povezovalo vse klubsko članstvo, razen pri ženskih ekipah, ki ga trenerji organizirajo sami, praktično ni.

S takim stanjem se je - po skoraj polletni zamudi - soočila nova uprava, oz. IO kluba sredi leta 1986.

Novi predsednik Miloš Mitič je na prvi seji podal svoje poglede na bodoče delo. Kot novost je predlagal: operativno delo naj vodi sekretariat kluba, da strokovni odbor kluba naj vodi kak bivši igralec, strokovni odbor naj se ukvarja le s strokovnimi zadevami; če pridobimo profesionalnega trenerja, naj se ta ukvarja z mlajšimi selekcijami, člansko ekipo pa vodi honorarni trener; pridobiti oz. izšolati je treba več trenerskega kadra, klub si mora pridobiti nove pokrovitelje.

Sam sem dodal kritično mnenje, da mora biti delo v klubu na mnogih področjih bolj resno, če hoče klub v bodoče še obdržati status prioritetnega športa v občini. Ta status je prinašal klubu znatne ugodnosti (spomnimo se visokih deležev dotacij v klubskih proračunih). TTKS in ZTKO sta uvedla sistem stalnega preverjanja uspešnosti klubov, še zlasti prioritetnih, ki naj bi čez dve leti prinesel prva preverjanja uspešnosti in rezultatov klubov. Rezultati pa so tudi merilo za upravičenost do profesionalnih trenerjev.

Z volitvami na 2. seji so bile "pokrite" vse funkcije, ki bi morale delovati v dobro organiziranem klubu.

Uprava je bila seznanjena z uspehi in rezultati v sezoni 1985/86: pionirke so se že uvrstile v finalne boje za prvenstvo Slovenije, kjer so na koncu kot selekcija Gorenjske zasedle drugo mesto, kadetinke pa so tik pred tem, da se uvrstijo v zaključne boje. Ekipa članic je uspešno zaključila tekmovanje v II. SKL. Pri moških je bila sezona manj uspešna. Mladinci so v B skupini SKL zasedli solidno 3. mesto, člani so bili po uspešnem začetku na koncu 3. v II. SKL -Zahod in se niso uspeli uvrstiti v željeno Super ligo. Mlajše ekipe se niso vidneje uvrstile, vsaj ne do republiškega nivoja. Ko je delo pionirske košarkarske šole prevzel Murn, se je število pionirjev že proti koncu šolskega leta 1985 / 86 močno povečalo.

1. junija je bil organiziran DAN PIONIRSKÉ KOŠARKE, 15. junija pa še DAN KOŠARKE za vse starejše kategorije. Namenili so se in tudi organizirali so KOŠARKARSKO POLETJE V Škofji Loki.

Tekoče finančno poročilo je bilo dokaj ugodno, postavljena pa zahteva uprave, da se o finančnem stanju poroča na vsaki seji IO.

Na tej seji so se tudi dogovorili, da bo klub poskrbel za obnovo vseh večjih zunanjih igrišč v Loki in okolici.

Sprejeli so še vrsto sklepov, med drugim so zadolžili vodje pogonov (Dolenc-Jakšič za člane, Dolenc-Murn za mladince in kadete, za vse ostale-ženske ekipe in celoten pogon pionirjev in pionirk pa Murn), da pripravijo srednjeročni načrt razvoja košarke. Ti načrti bi morali biti sprejeti še pred koncem tega šolskega leta, bili bi osnova za razgovore s šolniki (zaradi vadbenih prostorov) in s sponzorji (zaradi zagotovitve financ).

Sklep je bil tudi, da si klub pridobi lastne klubske prostore v hali in pride do lastne kombija. Gospodarja se zadolži, da še pred koncem te sezone poskrbi za popoln popis vsega klubskega inventarja in opreme. Na predlog strokovnega odbora so sprejeli program akcij čez poletje, poleg že navedenih, še nekatere druge, za pridobivanje dodatnih finančnih sredstev, kot so čiščenje blokov, pobiranje krompirja itd.

S 1. 9. 1986 je v klubu pričel delati Aleš Murn kot profesionalni trener, sicer po takratnem sistemu uradno zaposlen na TTKS Škofja Loka. S tem se je še posebej okrepilo strokovno delo in delo strokovnega odbora, saj so v njem poleg predsednika in profesionalnega trenerja bili še vsi trenerji ekip, imeli svojo tajnico in finančnico (Natašo Mitič). Trije trenerji so se udeležili trenerskega seminarja v Rušah, dva pa inštruktorskega tečaja v Kranju. Nekateri perspektivni igralci so se udeležili košarkarskih poletnih taborov, več skupin je letovalo v Fažani. Že sredi leta 1986 je imel strokovni odbor pripravljeno ekipo trenerjev in inštruktorjev za vse pionirske ekipe dečkov in deklic v Loki in na Trati, skupaj 12. Klubske ekipe kadetinj, mladink in članic vodita Milosavljevič in Murn, klubske ekipe kadetov, mladincev in članov pa Igor Dolenc in Andrej Jakšič. Košarkarsko poletje je bilo zelo dobro organizirano in uspešno, saj so imele vse ekipe, zraven pa še rekreativci, že od 8. julija dalje razporejene treninge in tekme na zunanjih igriščih po Loki, zraven pa še kopanje, igranje nogometa, pohode na Lubnik itd.

Trenerji so že do začetka novega šolskega leta in nove tekmovalne sezone izdelali načrte svojega dela, Murn pa načrt dela "pionirske košarkarske šole Janeza Pernela", kar vse so na seji strokovnega odbora tudi potrdili.

Pričeli so se redni treningi vseh ekip, vključno z osnovnimi selekcijami (najmlajši) v Loki in na Trati. Od klubskih ekip so trenirale kadetinje-mladinke-članice skupaj, redno pa je trenirala tudi moška ekipa, ki pa je vključila tudi najboljše mladince in kadete. Kadetske ekipe jim za tekmovanje ni uspelo spraviti skupaj, medtem ko naj bi mladinci tudi samostojno tekmovali.

Štirje trenerji so se udeležili republiškega seminarja na Rogli, štirje inštruktorji pa inštruktorskega tečaja. Pionirki Darja Gorenc in Petra Kalan sta bili poklicani na priprave republiške reprezentance.

Ekipa starejših pionirk se je zopet prebila na polfinalni turnir, ki je bil 20. 9. 1986 v Škofji Loki, in se uvrstila na finalni turnir, ki je bil v začetku oktobra spet v Loki. Kadetinje so že septembra štartale v SKL-Zahod I. Ekipa članic je v začetku oktobra nastopila na močnem turnirju v Šentvidu, ki je služil kot priprava na nastop v II. SKL, ki se je pričel v novembru.

Člani so po vrsti odigranih tekem za trening pričeli s tekmovanji v 10-članski SKL - zahod I sredi oktobra.

V tej sezoni so moške ekipe nastopale pod imenom Lokainvest, vse ženske ekipe pa pod imenom Odeja. Tekmovanja bi morala biti zaključena marca 1987, konec marca in v začetku aprila bi bile pri moških že tekme za play off za plasma v superligo - I. SKL. Mladinci so nastopali v 3. skupini B SKL, kadetinje pa v eni od 4 področnih skupin. Moška ekipa je nastopala v skoraj isti zasedbi kot sezono prej.

Jeseni IO ugotavlja, da je dejavnost kluba v polnem teku, da pa zato zmanjkuje finančnih sredstev in je treba iti zanje v nove akcije.

Ker je bil na vidiku odhod trenerja Igorja Dolenca v vojsko, je bil že s 1. 9. 1986 angažiran honorarni trener Janez Bohinc iz Medvod, ki naj bi po odhodu Igorja Dolenca - Igija postal glavni trener moške ekipe.

Klub se trudi, da bi bil novi semafor v hali Poden čimprej usposobljen, prav tako pa tudi ozvočenje, saj bi želeli, da lahko napovedovalec komentira tekme. Stekla je tudi akcija za boljše obveščanje v medijih.

Na finalnem turnirju 4. oktobra 1986 v Šk. Loki za starejše pionirke so nastopile ekipe Ježice, Maribora, Slovana in Odeje, a te so igrale kot selekcija Gorenjske in so zopet - že drugič zapored - osvojile 2. mesto, takoj za prvakom Slovenije, ekipo ŽKK Maribor. Na sliki 12 vidimo vse igralke te izredno uspešne ekipe.

Mladinci, ki jih je vodil Tomaž Dolenc, so v svoji skupini B SKL dosegli vse zmage in bili premočno prvi. Priborili so si pravico izzvati zadnjega iz A SKL in se v primeru zmage uvrstiti vanjo. Kadeti, ki niso imeli ekipe v tekmovalstvu, so trenirali skupaj s člani, eden -Tone Pintar - je bil republiški reprezentant, dva pa sta igrala za Triglav.

Kadetinje so se iz področne lige tudi uvrstile v nadaljnje - višje tekmovalje, Polona Maček pa je bila vpoklicana v mladinsko reprezentanco.

Po manj kot dveh mesecih dela s košarkarsko šolo novi profesionalni trener Murn ugotavlja, da delo s pionirkami teče brez problemov, tako na šolah v Loki in na Trati, pri pionirjih pa skuša vzpostaviti enake skupine in trenirati pod enakimi pogoji, kot pri pionirkah, kar pa mu v Loki dobro uspeva, medtem, ko je na Trati natekel na velike ovire s strani šole, oz. nekaterih profesorjev športne vzgoje. Ti mu ne pomagajo, ampak ga ovirajo.

Vse zadnje mesece leta 1986 in prve leta 1987 vse ekipe pionirske košarkarske šole pridno trenirajo, igrajo prijateljske tekme, nato pa tekme v občinskih ligah.

Jeseni 1986 člani IO aktivno iščejo sponzorje za posamezne ekipe.

Strokovni odbor je v novembru v telovadnici OŠ Petra Kavčiča organiziral prvi turnir v mini košarki, igrali so učenci od 3. do 6. razreda in to iz OŠ Škofja Loka, Trata in Gorenja vas.

Leto 1986 se je iztekalo ob bogatem tekmovalnem programu: starejše pionirke iz Loke so bile v občinski ligi 2., Trate pa tretje in jih je 6 igralo v občinski selekciji. Pionirji so v občini zasedli 3. in 4. mesto. Kadetinje so igrale v SKL - Zahod, članice v II. SKL (in bile po prvem delu 4.) in člani v II. SKL - Zahod (v prvem delu dosegli same zmage in bili 1.).

Klub je organiziral novoletni turnir mlajših kategorij, po turnirju pa novoletno srečanje vsega članstva.

Vse te prireditve je pod okriljem strokovnega odbora organiziral trener Murn. Ta je - ob odsotnosti odgovornega finančnika Bogdana Hafnerja - vodil tudi finančni pregled porabe točno po mesecih in namenih porabe.

Tako je imel že 3. 1. 1987 pripravljeno finančno poročilo za leto 1986. Stanje pa je bilo naslednje:

Slika 12: Starejše pionirke KK Odeja - podprvakinja Slovenije s trenerko Natašo Mitič

Prihodki .....5,790.936 din.

Odhodki .....5,712.519 din.

V strukturi prihodkov so sredstva dotacij od TTKS pomenila dobrih 86 %, torej izredno velika, vključevala so sredstva za redno dejavnost, sredstva za delo ŠŠD, sredstva za honorarje trenerjem in sredstva za organizacijo turnirja za prvenstvo starejših pionirk Slovenije; sredstva 5-ih sponzorjev pa skupno 10 %. Odhodki po namenu ekip so bili:

moška košarka .....41 %,

ženska košarka .....28 %,

pionirske ekipe .....31 %,

Poročilo kaže na dve dejstvi, in sicer da je bil delež t. i. družbenih sredstev tako visok, da si ga danes niti predstavljati ne moremo, drugič pa, da je bila poraba zelo smotrna in glede na vrsto ekip zelo uravnotežena. Za podmladek je šlo celo nekaj več sredstev, kot jih je klub prejel za ŠŠD.

Na seji v februarju 1987 je IO potrdil to finančno poročilo in se zavezal za še dodatno zbiranje financ. Vodstveno ekipo je še razširil z nekaj novimi člani.

Ker je ekipa članov zmagala in se uvrstila v play off, so načrtovali okrepitev treningov in priprav te ekipe.

Strokovni svet (nekaj časa je bil "odbor") je bil v obdobju pomlad-poletje 1987 zelo delaven. Košarkarska šola je delala v polnem razmahu. V ženskem delu so v Loki in na Trati delovale osnovne selekcije in so treningi potekali do konca maja, mlajše pionirke so v Loki trenirale ločeno od starejših, bile v občinski ligi druge in vadile prav do konca šolskega leta, nato pa na prvenstvu Slovenije dosegle odlično 2. mesto, pod imenom Gorenjska, druge so bile pa tudi na pokalu ŠUMI. Vodila jih je Nataša Mitič. Na Trati so mlajše in starejše pionirke vadile skupaj, tekmovala pa v občinski ligi ločeno, in starejše pionirke so bile 3.

Kadetinje so se prebile do polfinala, bile končno 5.-6. v Sloveniji, nato pa so še zmagale na prvomajskem turnirju v Loki in na turnirju ob dnevu košarke v Gorenji vasi. Petra Kalan je igrala v kadetski reprezentanci Slovenije. Kadetinje so maja/junija stopile že v nov ciklus predtekmovanj za novo sezono za republiške naslove.

Mladinke so trenirale skupaj s članicami, kjer jih je kar nekaj tudi igralo, vendar so se pripravljale tudi posebej, ker so že maja/junija, okrepljene z najboljšimi kadetinjami nastopile tudi tekmovalno v sistemu predtekmovanj za prvenstvo Slovenije, nadaljevale pa v septembru 1987. Mladinka Polona Maček je spet igrala v mladinski reprezentanci Slovenije.

Članice so v drugem, pomladanskem delu presenetile, dosegle same zmage in se, - kar je bil izjemen uspeh, saj so za leto ali dve prehitele napovedi - uvrstile v I. SKL. Za uspeh je bil poleg Murna, ki je ta dekleta vodil od pionirk dalje, v tem obdobju prav gotovo najbolj zaslužen Lojze Milosavljevič. Bil je resnično zagnan in dosleden. V tem času je poleg vsega dela z ekipo opravil še tečaj za trenerja.

Na moškem segmentu so jeseni začeto delo prav tako temeljito nadaljevali tudi v pomladanskem delu. Osnovne selekcije so trenirale tako v Loki kot na Trati prav do konca šolskega leta in vmes igrale še medsebojne tekme. Mlajši pionirji v Loki in na Trati so prav tako redno trenirali in igrali v občinski ligi in so bili tretji in četrți. Starejše pionirje, ki so trenirali v Loki in na Trati, so ločili v boljšo (A) skupino in nekoliko slabšo (B). Skupina A je trenirala v Loki, B pa na Trati. Tekmovali so v občinski ligi, bili sicer še le četrți (ekipa B), nato pa tretji v gorenjski ligi. Ekipa A starejših pionirjev je nastopila v gorenjski ligi kadetov in dosegla 4. mesto, nato pa se je združila s preostankom sicer oslabiljene ekipe pravih kadetov, od katerih sta dva okrepila Triglav, Pintar pa je še vedno igral za slovensko reprezentanco. Tako skompletirana ekipa kadetov se je pripravljala konec pomladi na nov cikel tekmovanj za prvenstvo Slovenije.

Mladinci, ki jih je še treniral Tomaž Dolenc, trenirali so pa tudi skupaj s člani, so do konca pomladi 1987 igrali v 1. skupini SKL, vendar so zasedli le 4. mesto, tako da se v super finale mladincev niso plasirali.

Člani so po zelo dobrem začetku v II. SKL - Zahod spomladi - kljub zelo resnemu delu trenerja Toneta Bohinca - predvsem zaradi poškodb nosilcev igre nekoliko popustili in bili drugi, kar pa je zadoščalo za nastop v nekakem play offu, katerega zmagovalac se uvrsti v I. SKL. Na teh tekmah konec pomladi 1987 so sicer igrali dobro, a prvega mesta jim ni uspelo osvojiti, bili so drugi. V enotno I. SKL se je prebila le ekipa Nove Gorice, Ločani smo ostali zunaj in bili močno razočarani.

Strokovni svet je takoj po končanem spomladanskem delu opravil analizo in ocenilo dela, ter ugotovil, da so bili vendarle doseženi lepi rezultati. V ženskem delu predvsem z uvrstitvijo v I. SKL, v moškem pa s ponovnim zagonom mlajših kategorij, čeprav članom ni uspel preboj v I. SKL. Pomembno je, da skoraj 200 mladih, dečkov in deklic, fantov in deklet, redno trenira, nastopa v 11 ekipah, ki jih vodi 6 zelo dobrih in prizadevnih trenerjev pa še trije inštruktorji in dva pomočnika.

Trener novopečene prvoligaške ženske ekipe Milosavljevič je analiziral delo ekipe v minuli sezoni in že pripravil program dela za naprej. Načrtoval je le krajše počitnice in takoj nato resne priprave. Igralski kader naj bi bil praktično isti, kot se je prebil v prvo ligo. Manjkala bo le Betka Lovšin, ki je bila do resne kolenske poškodbe nosilka igre, a je zaradi nje morala prenehati z aktivnim igranjem in Darja Gorenc, ki se je odpravljala igrat v Ljubljano. Tako so bile na seznamu: Karla Dolinar, Petra Kalan, Polona Maček, Nada Trojar, ki so bile nosilke igre v minuli sezoni, ter še Maša Primožič, Vanja Pintar, Lidija Hainrihar, Katjuša Bizjak, Ajda Balderman, Aljoša Luskovec, Renata Frakelj, Mateja Kržišnik in Nastja Čremošnik. Večinoma so bila ta dekleta še mladinke in celo kadetinje in le dve pravi članici. Trener je želel ekipo okrepiti še z dvema višjima igralkama iz soseščine.

Analizo tekmovalne sezone in program dela je predložil tudi trener moške ekipe Tone Bohinc. Poškodbe najboljših igralcev v najpomembnejšem delu sezone in pomanjkanje visokih centrov sta bila glavna vzroka, da so se ustavili tik pred glavnim ciljem, uvrstitvijo v I. SKL. V tej ekipi so igrali: Tomaž Dolenc, Miha Krajnik, Dušan Mitič, Matjaž Maretič, Tone Pintar, Jože Zakotnik, Franci Levstek, Robi Potokar, Sašo Jeseničnik, Rihard Cankar, Marko Šmid, Miran Pokorn, Dragan Vujič, Rado Rešek,

Franc Biček, Igor Dolenc (bil v JLA) ter Iris Dumenčič (odhajal v JLA). Številčno kar solidna ekipa, a neuvrstitev je nakazovala močan osip. Mitič se je odpravljal v Triglav, ki je igral v I. SKL, nanj se je vezal Tomaž Dolenc (če Mitič gre, ostaja on samo še trener mladincev), Krajnik se je odpravljal igrati nogomet v Ljubljano, Potokar se je zaradi študijskih in družinskih vzrokov preselil v Ljubljano, Igor Dolenc je napovedal, da po povratku iz JLA ne bo več igral, (bo le še trener). Tudi Vujič je napovedal prenehanje aktivnega igranja, zaradi študijskih obveznosti pa sta oklevala tudi Biček in Levstek. Rešek je že prej igral pod posebnimi pogoji (manj treniranja in igranje samo pomembnejših tekem). Trener je sicer računal še na nekaj mlajših igralcev, a brez dveh ali treh igralcev, višjih od 2 m, ni videl velikih možnosti za uspeh, t. j. za uvrstitev v I. ligo. Oba trenerja in strokovni svet so pričakovali aktivno vlogo od vodstva kluba in so bili ob koncu sezone razočarani nad njihovim nezanimanjem in - po njihovem - nedelom pri reševanju perečih problemov z igralci.

Strokovni svet je ocenil tudi višino potrebnih finančnih sredstev za obdobje maj 1987 - maj 1988, in to naj bi bilo kar 19,3 milijona din (inflacija je bila tedaj 120 %).

Strokovni svet je pripravil in spet izvedel košarkarsko poletje 1987 med počitnicami, letovanje in priprave v Fažani, poslal v ženski košarkarski tabor kandidatke za reprezentanco Petro Kalan (kadetinja), Aljošo Luskovec, Renato Frakelj, Nastjo Čremošnik, Ajdo Balderman in Matejo Kržišnik (starejše pionirke), konec avgusta izvedel košarkarski tabor vseh moških in ženskih ekip v klubu, poleg tega pa v avgustu gostil še 35-člansko zasedbo švicarske ekipe Brunnen Basket (3 ekipe, 4 trenerji), ki so v Loki trenirali in odigrali tudi več tekem z domačimi in drugimi ekipami in nam s svojo skopostjo povzročali kar nekaj težav.

IO se je zaradi službene preobremenjenosti predsednika sestajal bolj poredkoma. Smo se pa (nekateri) člani IO dosti ukvarjali s pridobivanjem finančnih sredstev, predvsem z iskanjem sponzorjev za posamezne ekipe. Tako smo že maja podpisali reklamno pogodbo z LTH za sponzoriranje ekipe mladincev in kadetov ter z EGP v avgustu 1987 za ekipe pionirjev, pripravljali smo pa tudi pogodbo z Veletrgovino Loka, ki je bila pripravljena prevzeti pokroviteljstvo nad celotnim moškim delom košarke v klubu (namesto Lokainvesta), vendar je bila rešitev tega vprašanja vezana na spremembo imena kluba, s tem pa na spremembo statuta, ki pa je morala počakati na skupščino kluba, ki naj bi bila to jesen.

IO je ugotavljal tudi, da je visoka inflacija zahtevala že za prve tri kvartale leta 1987 več kot podvojeno vsoto sredstev! Finančna stiska je bila vse večja, še posebej, ker je uvrstitev ženske ekipe v I. SKL terjala še dodatna sredstva. Moja ocena - kot podpredsednika, ki sem bil zaskrbljen nad stanjem, je bila, da potrebujemo takoj za sanacijo 4 milijone din, ki pa jih bomo tudi z zelo intenzivnim iskanjem le s težavo zbrali; zato bi bilo treba porabo skrajno racionalizirati. Trenerji so seveda zahtevali okrepitve obeh članskih ekip, kar bi tudi za tiste čase predstavljalo znaten dodatni strošek.

Kako zajeten program smo izvajali v klubu v sezoni 1986/87, podobnega pa naj bi tudi v naslednji sezoni, kaže poročilo strokovnega sveta v septembru 1987: imeli smo 1281 treningov, 100 prijateljskih in 163 prvenstvenih tekem, vadilo je do 226 igralcev in igral, imeli smo 5 reprezentantov itd. Tak pogon je zahteval tudi velika

finančna sredstva, ki pa jih vodstvu kluba očitno ni uspelo v celoti zbrati in tako pokriti vseh stroškov.

V septembru 1987 so se za vse ekipe pričele priprave. Starejše pionirke so gorenjsko predtekmovanje zaključile s samimi zmagami, same zmage so dosegle tudi v polfinalnem tekmovanju in se uvrstile v finale prvenstva Slovenije. Starejši pionirji so pričeli tekmovanje v 5. skupini SKL. Kadeti so že tekmovali v 8. skupini SKL, s tekmovanji so pričele kadetinje in mladinke; prve s ciljem, da se uvrstijo naprej v polfinale prvenstva, mladinke pa le za čimboljšo uvrstitev na Gorenjskem. Članice so pridno trenirale in igrale pripravljalne tekme za nastop v I. SKL, ki se je pričela v oktobru 1987.

Moška ekipa je pričela s pripravami močno zdesetkana, razčiščevalo se je, kdo bo še igral, kdo prenehal, kdo odšel drugam. Stanje je postajalo kritično. 15. september je bil skrajni rok za prijavo ekip v republiške lige. KK Lokainvest je bil predviden za igranje v 5. skupini II. SKL pri moških, KK Odeja pri ženskah pa za igranje v I. SKL. Medtem, ko so žensko in druge ekipe prijaviili, moške ekipe - brez vednosti uprave oz. IO - niso prijaviili!

Zato je na seji IO 17. 9. 1987 počilo! Sejo je po daljšem času vodil predsednik, prisotni smo bili še jaz kot podpredsednik, člani IO Čajič, Murn, Andrej Jakšič in Tomaž Dolenc. Osnovna tema je bil seveda (ne)nastop članske ekipe v tekmovanju. Ugotavljali smo, da je bilo kljub osipu 11 predvidenih igralcev pripravljenih igrati (karsneje bi bile še možnosti okrepitev) in da si izstopa iz lige ne bi smeli dovoliti! Tako stališče sva zagovarjala s predsednikom. Sam sem še posebej zagovarjal, da bi kljub finančnim težavam morali v tekmovanju nastopati, saj sem kot predsednik ZTKO moral pri TTKS neprestano braniti prioritetni položaj košarke v občini in sem menil, da je bil korak strokovnega sveta neprimeren in samovoljen. Vroča razprava, v kateri sta korak strokovnega sveta zagovarjala zlasti Boris Čajič in Tomaž Dolenc, je naplavila dejstvo, da sta Čajič in Murn morala zaradi finančne stiske iz svojih žepov založiti že znatne vsote in tega nista več pripravljena početi, oz. niti nista sposobna. Tega dejstva večina članov IO podrobno sploh ni poznala. S predsednikom sva protestirala, da tako finančno poslovanje poteka brez vednosti vodstva kluba. Predstavniki strokovnega sveta v IO se s tem niso strinjali, češ da IO ni deloval dovolj aktivno, da se ni dovolj zanimal za stanje in probleme v klubu in za hudo finančno sušo. Sam sem, razburjen, ker sem vse poletje obiskoval sponzorje in spravljaj skupaj nove pokrovitelje, obenem pa opozarjal na skrajno racionalno trošenje, hotel sejo protestno zapustiti. Tedaj je predsednik Mitič z besedami: "Razpuščam klub!" sejo tudi protestno zapustil.

Iz svojih beležk sem razbral, da zapisnika te seje nisem nikoli prejel. Klub pa je deloval naprej, seveda brez udeležbe ekipe članov v republiškem tekmovanju, ki se je popolnoma razšla. Sam sem načete akcije za finančne prispevke podjetij nadaljeval (LTH, Kroj, Termika, Obrtnik, Obrtno združenje itd.)

Občni zbor, na katerega smo se pripravljali že to jesen, pa se je močno odmaknil - vse tja do sredine maja leta 1988.

III. ZRELA LETA KOŠARKE V ŠKOFJI LOKI OD 1988 DO DANES

Potem, ko se je ženska ekipa v sezoni 1986/87 pod imenom KK Odeja z osvojitvijo prvega mesta v II. SKL uvrstila v I. SKL, so se pričela res zrela in zlata leta ženske košarke v Škofji Loki.

Dekleta so že prvo sezono dosegla zavidljivo četrto mesto. Prva strelka lige je postala Polona Maček, ki je še naslednja tri leta kraljevala na prestolu prve strelke lige. Zanimivo je še to, da so dekleta vsako leto za eno mesto izboljšale uvrstitev. Leta 1989 se nam je kot sponzor pridružilo še podjetje Marmor iz Hotavelj in tako smo v sezoni 1990/91 osvojili naslov republiškega prvaka kot KK Odeja-Marmor. Tvorci ženskega uspeha so predvsem Aleš Murn, ki je po letu 1981 pričel z delom v ženski košarki. V ekipo mu je uspelo pridobiti nekaj starejših igralk (Balderman, Strel - Mihovilovič, Trojar). Uspešno delo je nadaljeval Lojze Milosavljevič (danes iskalec talentov - skavt Supersonicsov iz Seattla), ki je ekipo pripeljal v I. SKL. Piko na i je z osvojitvijo naslova dodal Igor Dolenc, ki je sicer potem odšel v Kranj kot trener moške ekipe Triglava.

V sezoni 1991/92 smo v samostojni Sloveniji osvojili četrto mesto, kar nas je vodilo v pokal Lilliane Ronchetti - ECLR. Naša ekipa je s tem postala prva škofjeloška in gorenjska ekipa, ki je imela v sezoni 1992/93 pravico nastopa v kateremkoli evropskem pokalnem tekmovanju. Z vidnimi uvrstitvami v I. SKL smo si pridobili kar štiriletni status v pokalnem tekmovanju ECLR. Prvo leto smo igrali z madžarsko ekipo iz Miškolca in v prvi tekmi v športni dvorani Poden pred prepolno dvorano slavili prvo mednarodno zmago. Zmagoviti koš za tri točke je v zadnji sekundi tekme dosegla Linda Antič (prva tujka v zgodovini loške košarke). V povratni tekmi smo gladko izgubili pred 2800 gledalci, vendar se slasti prve zmage v mednarodnih tekmovanjih ne da pozabiti.

V sezoni 1993/94 smo imeli v prvem krogu ECLR za nasprotnice ekipo iz glavnega mesta Moldavije - Kišinjeva. Kot zanimivost naj povemo, da je ekipa potovala z letalom, ker nismo dobili avtobusnega prevoznika, ki bi si upal podati se na pot v Moldavijo. Pa še pri prevozu z letalom smo imeli srečo, da je oče našega dolgoletnega pomožnega sodnika Andreja Žumra bil toliko uvideven, da je v manjšem poslovnem letalu prilagodil sedeže za skromno desetčlansko ekipo. Še ena zanimivost: FI-BA je v teh letih dovoljevala, da je gostitelj plačal stroške prenočišča in prehrane za gostujočo ekipo. Ker smo bili opozorjeni na "kvaliteto" uslug v Moldaviji, smo dekleta oborožili s sendviči in pijačo, kar se je izkazalo za uspešno potezo. Naše igralke se niso niti dotaknile moldavske hrane. Po porazu s sedmimi točkami smo nestrpno pričakovali povratno tekmo. Gostje so izkoristile pravilo FIBE in bile v Škofji Loki štiri dni. Ponovno pred polno dvorano je bil rezultat skupnega dvoboja: plus ena točka v korist KK Odeja-Marmor.

V drugem krogu smo gostovali v Ceseni (po mnenju priznanega loškega novinarja Dareta Ruparja ena najlepših dvoran v Evropi). Rezultat je bil že vnaprej znan, saj je za Ceseno nastopilo nekaj državnih reprezentantk Italije.

V sezoni 1994/95 smo dobili za nasprotnice ekipo Volosa iz Grčije. Tudi s to ekipo je bil rezultat znan že pred srečanjem. V drugi krog so se uvrstile grške predstavnice.

V naslednji sezoni 1995/96 smo se v klubu načelno dogovorili, da v pokalu ECLR ne bomo več sodelovali in se tudi prijavi nismo. Po nekaj telefonskih klicih takratnega športnega direktorja KK Ježica smo se vendarle odločili za nastop v pokalu ECLR. Zakaj? KK Ježica je takrat igrala v Evroligi, ker pa je bila Slovenija po kriterijih FIBE v ženski razvrstitvi na 13. mestu v Evropi, bi morala KK Ježica Evroligo zapustiti. Odgovorni pri KZS in KK Ježici so nam zagotovili, da bomo prvo kolo prosti; Ježičani so nam celo obljubili finančno oziroma materialno pomoč na gostovanju - avtobusni prevoz. Kmalu smo ugotovili, da smo bili opeharjeni, saj smo nastopili v prvem krogu, pa še nobene pomoči z Ježice ni bilo. Imeli pa smo zadovoljstvo, da smo gostovali pri Galatasarayju iz Istanbula. Iz dveh srečanj, tako kot v Moldaviji, smo prišli v drugi krog s plus eno točko. Na povratni tekmi, zopet pred polno dvorano na Podnu, je odločilni koš tik pred koncem tekme dosegla ena najboljših slovenskih igralk vseh časov Zora Malacko. S to zmago smo Sloveniji prinesli v točkovanju FIBE dodatne točke, da je ekipa KK Ježice lahko sodelovala v Evroligi.

V drugem krogu smo zopet naleteli na italijansko ekipo Messina iz Sicilije. Italijanke so se uvrstile v tretji krog. Po vsem tem smo se v klubu odločili, da v evropskih tekmovanjih ne bomo več sodelovali, ker so finančna bremena prevelika. Na žalost se zarečenega kruha največ poje - a o tem kasneje.

Poleg sodelovanja v Evropi smo v klubu organizirali v letih 1989 in 1990 še finale državnega prvenstva za kadetinke in dosegli drugo mesto.

Organizirali smo tudi polfinale mladinskega državnega prvenstva, kjer smo osvojili tretje mesto. Pred razpadom Jugoslavije smo maja 1991 igrali v Umagu na polfinalnem turnirju mladink in dosegli četrto mesto.

Jeseni leta 1994 smo dobili ponudbo iz Amerike, da bi naša ekipa gostovala v deželi košarke. Ponudbo smo z veseljem sprejeli. Odigrali smo sedem tekem z univerzitetnimi ekipami držav osrednjega dela ZDA in dosegli eno zmago. Igrali smo v dvoranah, ki so sprejele tudi po nekaj tisoč navdušenih gledalcev.

Kako močna je bila zlata generacija ženske loške košarke, pove tudi podatek, da so igralk kot dijakinje Gimnazije Škofja Loka štiri leta kraljevale na prestolu najboljše srednješolske ekipe v Sloveniji. Poleg tega smo tudi z osnovnošolskimi ekipami osvajali kolajne na osnovnošolskih tekmovanjih. Zlato generacijo KK Odeja-Marmor, ki je osvajala kolajne od pionirskih do članskih tekmovanj, so predstavljale: Polona Maček, Katjuša Bizjak, Maša Primožič, Renata Frakelj, Aljoša Luskovec, Mateja Kržišnik, Alja Čajič,

Slika 13: Ženska članska ekipa: Darja Gartner, Tina Oblak, Renata Frakelj, Dragana Čankovič, Neva Kalan, Zora Kalacko, Monika Tepina, Shemsije Tolaj, Karmen Mlinar, Katja Cerovski, Mateja Bevk, Urša Tomc, trener Gašper Okorn

Tina Oblak, itd. Od starejših igralk so k uspehu kluba prispevale predvsem: Nada Trojar, Olga Baligač, Zora Malacko, Darja Gartner, itd. Kot trenerji so bili najbolj zaslužni poleg Milosavljeviča in Dolenca še Nataša Mitič, Boštjan Kržišnik, Marko Terkaj, Katjuša Bizjak in Gašper Okorn.

Slika 14: Trenerji 14. selekcij v klubu: Igor Dolenc, Gašper Okorn, Matevž Justin, Katjuša Bizjak, Marko Terkaj, Aleš Dolenc, Iris Dumenčič, Jože Zakotnik, Marko Potočnik, Gordana Budimir, Mitja Mohorič, Karmen Mlinar

Slika 15: Ekipe, ki se je uvrstila v I. A SKL

gih uvrstili na odlično peto mesto. Po dodatnih desetih tekmah play-offa je bil končni vrstni red državnega prvenstva naslednji: Union Olimpija, Pivovarna Laško, Krka, Kovinotehna Polzela, ZM Lumar, Loka Kava. Res sijajen uspeh!

Z dobro uvrstitvijo smo si izborili sodelovanje v pokalu Radivoja Korača - ECRK. Dolgo se v klubu nismo mogli odločiti, ali naj tekmuje ali ne. Prevagala je beseda takratnega predsednika kluba Emila Milana Pintarja. Kasneje se je izkazalo, da se nismo pravilno odločili, saj so bili finančni izdatki preveliki in potrtil se je izrek, da se zarečenega kruha največ poje. Tako kot ženske v ECLR smo tudi v pokalu ECRK doživljali infarktne strese.

Po burni seji IO (kar je opisano ob koncu prejšnjega sestavka) je pri članski ekipi moških prišlo do težke odločitve: v sezoni 1987/88 nismo s člani tekmovali v nobeni ligi. Razlog za tako odločitev je bil, poleg drugih, odhod najboljših igralcev - Dušana Mitiča, Tomaža Dolenca in drugih v Triglav in Medvode. V sezoni 1988/89 smo pričeli tekmovali v najnižji ligi in se po sezoni 1993/94 uvrstili v I. B. SKL. Za moške ekipe smo pridobili novega sponzorja Veletrgovino Loka in odtlej nastopali pod imenom LOKA KAVA. Pri napredovanju v I. B. SKL smo uporabili izkušnost starejših igralcev, ki so že prenehali z aktivnim igranjem, vendar so se reaktivirali s ciljem, da pride članska ekipa v višji rang tekmovalja.

Vodstvo kluba si je zadalo nalogo, da se po treh letih igranja v I. B SKL uvrstimo v najvišji rang tekmovalja. To nam je z enoletnim zamikom uspelo in smo v sezoni 1998/99 po dolgih letih zopet tekmovali v prvi ligi, imenovani Liga Kolinska.

Že prvo leto v I. A SKL smo dosegli izjemen uspeh, saj smo se med dvanajstimi prvoligaši po 22. kro-

V prvem krogu smo se pomerili s predstavnikom BiH - Širokim Brijegom, ki še danes uspešno igra v Goodyear ligi. Po dveh tekmah smo izšli kot zmagovalci in to s plus eno točko.

V nadaljevanju smo z žrebom dobili ugledne nasprotnike: Galatasaray iz Istambula, Imolo iz istoimenskega mesta in Zrinjevac iz Zagreba. Na koncu smo se uvrstili na zadnje mesto, s tem da smo dosegli eno zmago, in to v ŠD Poden z zagrebško ekipo.

V sezoni 1999/2000 je ekipa po 22. krogih osvojila osmo mesto in po desetih krogih razigravanja pristala na devetem mestu.

V naslednji sezoni smo zasedli dvanajsto ali zadnje mesto, vendar smo zaradi ustanovitve Goodyear lige obdržali prvoligaški status. Kot zanimivost naj povemo, da smo v ekipi imeli daleč najboljšega strelca lige - Uroša Ivanoviča, ki je kar za 201 koš prehitel drugouvrščenega Lashkevicha iz Heliosa.

V zadnji sezoni 2001/02 smo se morali po štiriletnem prvoligaškem statusu preseliti iz A med moštva I. B. SKL. Po dveh ali treh letih igranja v prej omenjeni ligi se bomo zvestima sponzorjema Loka Kava in TCG Unitech LTH OL poskušali znova uvrstiti v višji rang tekmovanja.

Pri mlajših selekcijah sicer nismo dosegli izjemnih uspehov, smo pa leta 1995 s kadeti dosegli drugo mesto v republiki in leta 2001 peto mesto. Z mladinci smo bili v letih 1996 in 1997 šestouvrščeni.

Leta 1999 je KZS iskala organizatorja za jubilejno 20. evropsko prvenstvo v košarki za mladinke. V klubu smo ocenili, da bi kar nekaj naših takratnih pionirk lahko sodelovalo v reprezentanci Slovenije. IO KK Odeja-Marmor je soglasno sprejel odločitev, da kandidiramo za omenjeno prvenstvo. Odločitev je bila že tedaj usoglašena z vodstvom Občine Škofja Loka. Danes lahko ocenimo, da je bila pravilna.

Slika 16: Ekipa, ki si je priborila nastop v pokalu Radivoja Korača 1999

Slika 17: Predstavniki sponzorjev košarkarskega kluba

Slika 18: Slovenska reprezentanca na otvoritveni slovesnosti

Slika 19: Organizacijski odbor EP: župan Igor Draksler, predsednik, Ivan Hafner, sekretar Sekretariata in člani: Alenka Škrebilin, Boris Čajič, Andreja R. Megušar, Anže Kalan, August Hartman, Dare Rupar, Aleš Murn, Igor Juričan, Gorazd Šiberle, Gašper Okorn z nekaterimi sodelavci

pogledu uspelo praktično vse. Zasluga za to gre organizacijskemu odboru na čelu z županom, Igorjem Drakslerjem.

Ob tem je treba povedati, da je naše tiskovno-informacijsko središče doseglo rekord za Guinnessovo knjigo, kar se tiče obveščanja po odigranih tekmah. Predstavniki ekip enostavno niso verjeli naši napovedi, da bomo vsak dan po zadnji tekmi v roku "takoj" izdali dnevni bilten z vsemi rezultati in obdelano statistiko. Ko so predstavniki ekip prihajali naslednji dan po biltene, češ, kdaj bodo, so začudeno gledali, ko smo jim povedali, da so bili bilteni že prejšnji večer na dogovorjenem mestu.

Ločani bodo še dolgo pomnili nepozabni poletni četrtek s slovesno otvoritvijo na Mestnem trgu z mimohodom reprezentanc, mažoretkami, plesno-navijaškimi skupinami, atraktivnimi skoki padalcev, ansamblom Kingston itd. Po splošni oceni toliko ljudi še ni bilo na Mestnem trgu. Župan je ponoči moral angažirati vse službe od gasilcev do čistilcev, da občani v petkovem jutru nismo čutili nočnega rajanja. Dvanajst reprezentanc je v petek pričelo s prvenstvom, na katerem je bilo odigranih 46 tekem.

Vrstni red ekip po zaključenem desetdnevem tekmovanju:

Rusija, Francija, Češka, Slovaška, Španija, Poljska, Grčija, Hrvaška, Italija, Slovenija, Finska in Romunija.

Priloga 7: Nagovor župana na otvoritvi EP:

V čast mi je, da lahko pozdravim 20. evropsko košarkaško prvenstvo za mladinke, ki bo letos potekalo prav v Škofji Loki.

V občini Škofja Loka imamo bogato tradicijo športnega življenja in izobraževanja. O tem priča tudi lanskoletno praznovanje 95-letnice organizirane telovadbe in športa.

Tako smo v Škofji Loki od 11. 7. do 20. 7. 2002 organizirali prvenstvo, za katero lahko rečemo, da je uspelo v vseh pogledih.

V naši reprezentanci so nastopile tri domačinke: Sara Oblak, Snežka Mikanovič in Katarina Ristič, s tem da bi bila v reprezentanci tudi Ajda Gabrovšek, ki pa je bila na žalost težje poškodovana (strgane križne vezi).

Delegat mednarodne košarkarske zveze FIBA, Alfred Drost, je prvenstvo ocenil v samih superlativih. Na dosedanjih prvenstvih se še ni zgodilo, da ekipe udeleženk ne bi imele pripomb na nastanitev, prehrano, obveščanje ali prevoze. Škofjeločanom je v organizacijskem

Pohvalimo se lahko tudi z razvejeno mrežo športnih društev in organizacij. Vse več je tistih, ki se zavedajo, kako pomemben je šport za zdravo življenje, ki ni le prestižnega pomena, ampak je pokazatelj splošne kulture in sposobnosti nekega naroda. Je vse bolj pogost spremljevalec otrok, mladine in odraslih tja do pozne starosti.

Izvedba evropskega prvenstva v Škofji Loki je pomemben dogodek ne samo za škofjeloško regijo, temveč tudi za prepoznavnost Slovenije v svetu. Ponuja nam možnost, da se lahko vsi udeleženci drug od drugega učimo, da presežemo meje ožjega okolja in državne meje.

Prepričan sem, da bo mednarodno sodelovanje obrodilo veliko sadu, saj predstavlja izziv za medsebojno razumevanje, pomoč in razvoj ne samo na športnem in kulturnem, temveč tudi na gospodarskem področju.

Igor Draksler,
župan Škofje Loke

Po odhodu zadovoljnih reprezentanc lahko zaključimo: res enkratni dogodek, ki ni ponovljiv, in je zahteval ogromno naporov, sistematičnega dela in organizacijske natančnosti. Zato se nam sedaj zdi jo kakršnekoli ideje o nadgradnji tega prvenstva z organizacijo še svetovnega prvenstva, kakor je bilo po koncu prvenstva slišati, pretirane in nerealne.

V upanju, da se bo naša ženska ekipa v sezoni 2002/2003 kot najmlajša udeleženka lige uvrstila med šest najboljših v Sloveniji in moška članska ekipa čim prej ponovno uvrstila v I A SKL, zaključujemo košarkarsko zgodbo zrelih let.

Slika 20: Podelitev medalj najboljšim na zaključni slovesnosti

Boris Čajič

Spomini enega najboljših strelcev v zgodovini loške košarke

SPREMEMBE IMENA DRUŠTVA oz. KLUBA in PREDSEDNIKOV DRUŠTVA - KLUBA

LETO	IME društva-kluba	PREDSEDNIK društva-kluba
1954	TVD PARTIZAN	Adolf Gerjol
1955	TVD PARTIZAN	Adolf Gerjol
1956	TVD PARTIZAN	Franc Kavčič
1957	TVD PARTIZAN	Franc Kavčič

1958	TVD PARTIZAN	Franc Kavčič
1959	TVD PARTIZAN	Miloš Mitič
1960	TVD PARTIZAN	Miloš Mitič
1961	TVD PARTIZAN	Miloš Mitič
1962	TVD PARTIZAN	Miloš Mitič
1963	TVD PARTIZAN	Igor Šink
1964	TVD PARTIZAN	Igor Šink
1965	KK SORA	Franc Poljanec
1966	KK SORA	Franc Poljanec
1967	KK KROJ	Slavko Lampič
1968	KK KROJ	Slavko Lampič
1969	KK KROJ	Slavko Lampič
1970	KK KROJ	Slavko Lampič
1971	KK KROJ	Slavko Lampič
1972	KK KROJ	Slavko Lampič
1973	KK KROJ	Slavko Lampič
1974	KK KROJ	Slavko Lampič
1975	KK KROJ	Slavko Lampič
1976	KK KROJ	Slavko Lampič
1977	KK LOKAINVEST	Ivan Hafner
1978	KK LOKAINVEST	Ivan Hafner
1979	KK LOKAINVEST	Ivan Hafner
1980	KK LOKAINVEST	Ivan Hafner
1981	KK LOKAINVEST	Ivan Hafner
1982	KK LOKAINVEST	Ivo Kržišnik
1983	KK LOKAINVEST	Ivo Kržišnik
1984	KK LOKAINVEST	Boris Pešelj
1985	KK LOKAINVEST - moški	Boris Pešelj
	KK ODEJA - ženske	
1986	KK LOKAINVEST - moški	Miloš Mitič
	KK ODEJA - ženske	
1987	KK LOKAINVEST - moški	Miloš Mitič
	KK ODEJA - ženske	
1988	KK LOKAINVEST - moški	Štefan Žargi
	KK ODEJA - ženske	
1989	KK ODEJA-MARMOR	Štefan Žargi
1990	KK ODEJA-MARMOR	Matevž Oman
1991	KK ODEJA-MARMOR	Matevž Oman
1992	KK ODEJA-MARMOR	Matevž Oman
1993	KK LOKA-KAVA - moški	Andrej Novak
	KK ODEJA-MARMOR - ženske	
1994	KK LOKA-KAVA - moški	Andrej Novak
	KK ODEJA-MARMOR - ženske	
1995	KK LOKA-KAVA - moški	Gorazd Šiberle

	KK ODEJA-MARMOR - ženske	
1996	KK LOKA-KAVA - moški	Miro Hafner
	KK ODEJA-MARMOR - ženske	
1997	KK LOKA-KAVA - moški	Miro Hafner
	KK ODEJA-MARMOR - ženske	
1998	KK LOKA-KAVA - moški	Emil Milan Pintar
	KK ODEJA-MARMOR - ženske	
1999	KK LOKA-KAVA -TCG - moški	Emil Milan Pintar
	KK ODEJA-MARMOR - ženske	
2000	KK LOKA-KAVA -TCG - moški	(Emil Milan Pintar)
	KK ODEJA - ženske	Vodi Gorazd Šiberle - podpredsednik
2001	KK LOKA-KAVA -TCG - moški	(Emil Milan Pintar)
	KK ODEJA - ženske	Vodi Gorazd Šiberle - podpredsednik
2002	KK LOKA-KAVA -TCG - moški	(Emil Milan Pintar)
	KK ODEJA - ženske	Vodi Gorazd Šiberle - podpredsednik

Moja košarkarska pot

Rojen sem bil v Škofji Loki leta 1947. Že od malega sem se veliko gibal v naravi in si krepil fizično moč. Na šolskih tekmovanjih sem bil redni član v ekipah za atletiko, smučanje (alpsko in v tekih), košarko in orodno telovadbo. S prijatelji smo veliko igrali namizni tenis in badminton. Zaradi tako obsežnega športnega udejstvovanja me imajo mnogi še danes za "difovca".

Košarko sem začel redno trenirati pozimi leta 1960/61. Prijatelj me je po smučanju povabil na košarko. Na prvi tekmi na Jesenicah sem dosegel en koš in se navdušil za košarko.

Spominjam se slovenskih prvenstev za pionirje v Postojni in kasneje v Domžalah, kjer sem imel že vidnejšo vlogo.

Na domačem dvorišču sem postavil doma narejen koš, na katerega sem s Kamničani igral, in to z rokometno žogo. Veliko smo igrali "brez faula" in tako sem se privadil na ostro igro. Kot mladinec sem že igral za loško člansko ekipo.

Od svojih trenerjev se najbolj spominjam soseda Boštjana Jemca, s katerim sva veliko igrala "mož na moža". Najdlje me je treniral Peter Kafol. Trenirali so nas tudi tuji trenerji: Olimpijin trener in znani košarkarski strokovnjak Mik Pavlovič in Iztok Behtar iz Kranja.

Leta 1967 sem bil z 20 leti najboljši strelca 1. slovenske košarkarske lige (v višjem rangu tekmovanja je igrala le Olimpija iz Ljubljane). Takrat sem na prijateljski tekmi s pomlajeno ekipo Olimpije prejel od Sportskih novosti iz Zagreba pokal za najboljšega strelca. Istega leta sem bil tudi v ožjem izboru kandidatov za najboljšega športnika Gorenjske. Kariero sem končal, ker naj bi bil prestar.

Za dosežene uspehe v košarki se imam verjetno zahvaliti tudi smučanju. Športa sta se nekako dopolnjevala; košarka je bila takrat še povsem letni šport. Težji smučarski treningi so mi dajali fizično moč in kondicijo. Oba športa sem imel za enakovredna.

Po koncu rednega treniranja sem se - tudi zaradi spremembe kraja bivanja - priključil košarkarski ekipi Sava iz Kranja, kjer sem igral še več let. Košarko sem igral tudi na sindikalnih igrah Iskre in kasneje na sindikalnih igrah v Škofji Loki.

S športom se še vedno ukvarjam. Veliko hodim v bližnje hribe, poleti tudi veliko deskam, sedaj pa se privajam tudi na kolo.

Silvo Logonder

